

ຮັບຮອງໂດຍກອງປະຊຸມ AMAF ຄັ້ງທີ 39

28 ກັນຍາ 2017

**ຂອບເຂດການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນອາຊຽນ
ສໍາລັບການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ
ໃນຂະແໜງການສະບຽງອາຫານ,
ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ (FAF)**

2017

**Translated from the ASEAN Public-Private Partnership
Regional Framework for Technology Development in the
Food, Agriculture and Forestry (FAF) Sector**

Disclaimer: This is an unofficial translation and provided for reference only.

ASEAN Public-Private Partnership Regional Framework for Technology Development in the Food, Agriculture and Forestry (FAF) Sector, 2017

To find the original version of the guideline please visit the ASEAN Secretariat website, <https://asean.org/> or download at <https://asean-crn.org/relevant-asean-guidelines-on-land-use/>.

The translation has been produced with the support of the Climate Smart Land Use in ASEAN (CSLU) project, funded by the German Ministry for Economic Cooperation and Development and implemented by the Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ).

implemented by:

In cooperation with

ສາລະບານ

ຕົວຫຍໍ້.....	4
ປະມວນຄຳສັບ.....	5
1. ຄວາມເປັນມາ	6
2. ເປົ້າໝາຍ.....	6
3. ນິຍາມ ແລະ ຂອບເຂດຂອງ PPP	7
4. ຂອບການຮ່ວມມື PPP ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ	9
4.1. ນະໂຍບາຍ ແລະ ຂອບວຽກສຳລັບ PPP ໃນ TDFAF	9
4.2. ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ.....	11
4.3. ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງ PPP ສຳລັບ TDFAF	12
4.4. ຂົງເຂດການຮ່ວມມື	14
4.5. ຂັ້ນຕອນການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ	15
5. ຕົວຂັບເຄື່ອນ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມຂອງ PPP	18
5.1. ໄລຍະເວລາຂອງ R&D ແລະ ການຄຳຕາມລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ	18
5.2. ຕົວຂັບເຄື່ອນການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານກັບພາກເອກະຊົນ	18
6. ແຜນດຳເນີນງານເພື່ອສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງ PPP	20
6.1. ການມຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບ PPP ແລະ ການລະບຸໂອກາດ	20
6.2. ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມພ້ອມຂອງເຄື່ອງມື PPP	22
6.3. ການສົນທະນາຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ແລະ ເວທີສຳລັບ PPP	23
7. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ	24

ຕົວຫຍໍ້

AMS	ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ
ASEAN	ສະມາຄົມປະຊາຊາດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້
ASOF	ເຈົ້າໜ້າທີ່ອາວຸໂສປ່າໄມ້ອາຊຽນ
ASWGC	ຂະແໜງວິຊາການປູກຝັງອາຊຽນ
ASWGF	ຂະແໜງວິຊາການປະມົງອາຊຽນ
ASWGL	ຂະແໜງວິຊາການລ້ຽງສັດອາຊຽນ
ATWGARD	ຂະແໜງວິຊາການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາກະສິກຳອາຊຽນ
CGIAR	ກຸ່ມໃຫ້ຄຳປຶກສາ ກ່ຽວກັບ ການຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳສາກົນ
CSA	ສະພາບອາກາດກະສິກຳອະສະລິຍະ
CSO	ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ
CSR	ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມ
EIU	ໜ່ວຍຂ່າວກອງນັກເສດຖະສາດ
ERIA	ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດສຳລັບອາຊຽນ ແລະ ອາຊີຕາເວັນອອກ
ESCAP	ຄະນະກຳມາທິການເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມສຳລັບອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ
FAF	ສະບຽງອາຫານ, ກະສິກຳປ່າໄມ້
FO	ອົງການຈັດຕັ້ງຊາວກະສິກອນ
NARS	ລະບົບຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳແຫ່ງຊາດ
M&E	ການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນ
MSMEs	ຈຸນລະວິສາຫະກິດ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ
PPP	ການຮ່ວມມືຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ
R&D	ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ
S&T	ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ
SEARCA	ສູນກາງພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ສຳລັບການສຶກສາ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ
SOM-AMAF	ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜ້າທີ່ອາວຸໂສ – ລັດຖະມົນຕີກະສິກຳປ່າໄມ້ອາຊຽນ
SPS	ສຸຂານາໄມ້ພືດ ແລະ ສຸຂານາໄມ້ສັດ
TDFAF	ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີສຳລັບສະບຽງອາຫານ, ກະສິກຳປ່າໄມ້

ປະມວນຄຳສັບ

ການວິເຄາະຕົ້ນທຶນຜົນປະໂຫຍດ: ເປັນວິທີການລະບົບສຳລັບການຄາດຄະເນ ແລະ ການປຽບທຽບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງໂຄງການ.

ການຮ່ວມມືທາງດ້ານການຄ້າ: PPP ທີ່ NARS ແລະ ກະຊວງຕ່າງໆໂອນຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເອກະສານໃຫ້ບໍລິສັດເອກະຊົນເພື່ອການຄ້າ, ການຕະຫຼາດ ແລະ ການຈຳໜ່າຍ.

ຄູ່ຮ່ວມສັນຍາ: PPP ທີ່ NARS ແລະ ບັນດາກະຊວງຮ່ວມມືກັບວິສາຫະກິດເອກະຊົນ ທີ່ມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຫຼື ຄວາມຊຳນານເພື່ອດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າບາງສ່ວນ.

ຄູ່ຮ່ວມມືຄົ້ນຄວ້າດ່ານໜ້າ: PPP ໃນນັ້ນ NARS ແລະ ບັນດາກະຊວງ, ພ້ອມກັບວິສາຫະກິດເອກະຊົນ ຮ່ວມກັນດຳເນີນບັນດາການເຄື່ອນໄຫວຄົ້ນຄວ້າເຂດຊາຍແດນ.

ເສັ້ນທາງຜົນກະທົບ: ລາຍລະອຽດຂອງການປະຕິບັດ ຫຼື ກິດຈະກຳ ແລະ

ການເຊື່ອມຕໍ່ສາເຫດທີ່ຄາດໄວ້ກັບຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຕັ້ງໃຈ, ຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຜົນກະທົບ.

ການຕັ້ງຄ່າບຸລິມະສິດ: ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ຂະບວນການກຳນົດທາງເລືອກ R&D ແລະ

ລະບຸຄວາມສຳຄັນຂອງທາງເລືອກເຫຼົ່ານີ້, ໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂທີ່ກຳນົດໄວ້ກ່ອນ ແລະ ປະຕິບັດຕາມວິທີການທີ່ເປັນລະບົບ.

ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ - ເອກະຊົນ: ເປັນສັນຍາຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ເອກະຊົນ ເພື່ອແນໃສ່ສະໜອງທຶນການກໍ່ສ້າງ, ການອອກແບບ, ການປະຕິບັດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການບໍລິການທີ່ພາກລັດໄດ້ສະໜອງຕາມປະເພນີ.

ສິນຄ້າສາທາລະນະ: ເປັນສິນຄ້າ ຫຼື

ການບໍລິການທີ່ສະໜອງໃຫ້ໂດຍບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກທັງໝົດຂອງສັງຄົມ, ບໍ່ວ່າຈະໂດຍລັດຖະບານ, ເອກະຊົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ.

ຄູ່ຮ່ວມງານດ້ານຊັບພະຍາກອນ: PPP ໃນນັ້ນ NARS ແລະ ກະຊວງກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ການປະມົງ, ຄູ່ຮ່ວມງານກັບກອງທຶນການກຸສົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິສາຫະກິດເອກະຊົນ ເພື່ອສະໜອງທຶນ ຫຼື ໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ຽວຊານດ້ານວິທະຍາສາດຈາກວິສາຫະກິດເອກະຊົນ.

ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາລະບົບຕ່ອງໂສ້ຂະແໜງການ/ມູນຄ່າ: PPP ທີ່ NARS ແລະ

ບັນດາກະຊວງຮ່ວມມືໃນການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ, ເອກະຊົນ, ສັງຄົມ ແລະ

ການຄົ້ນຄວ້າ/ວິທະຍາສາດ ເພື່ອຮ່ວມກັນພັດທະນາຂະແໜງ ການຍ່ອຍຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ທິດສະດີການປ່ຽນແປງ: ຄຳອະທິບາຍທີ່ສົມບູນແບບ ແລະ ຕົວຢ່າງຂອງວິທີການ ແລະ ເປັນຫຍັງການປ່ຽນແປງທີ່ຕ້ອງການຄາດວ່າຈະເກີດຂຶ້ນໃນສະພາບການສະເພາະໃດໜຶ່ງ.

ການວິເຄາະມູນຄ່າສຳລັບເງິນ: ວິທີການທີ່ເປັນລະບົບສຳລັບການຈັດອັນດັບທາງເລືອກ ໂດຍອີງໃສ່ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕໍ່າສຸດສຳລັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ໃຫ້. ເອີ້ນວ່າ ການວິເຄາະປະສິດທິພາບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ.

ຕົວຂັບເຄື່ອນມູນຄ່າສຳລັບເງິນ: ບັດໄຈທີ່ອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງທາງເລືອກສະເພາະໃດໜຶ່ງ (ເຊັ່ນ: ການປະຕິບັດໂດຍໜ່ວຍງານເອກະຊົນ) ຈະໄດ້ຮັບມູນຄ່າສູງກວ່າທາງເລືອກເລີ່ມຕົ້ນ (ເຊັ່ນ: ການປະຕິບັດໂດຍອົງການຈັດຕັ້ງພາກລັດ).

1. ຄວາມເປັນມາ

ການຮ່ວມມືອາຊຽນໃນຂົງເຂດສະບຽງອາຫານ, ກະສິກໍາປ່າໄມ້ (FAF) ກໍານົດວິໄສທັດ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ FAF 2016 – 2025 ເປັນຂະແໜງ FAF ທີ່ມີຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນ, ຮ່ວມກັນ, ຍືດຢຸ່ນ ແລະ ຍືນຍົງ, ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບເສດຖະກິດໂລກ, ອີງໃສ່ຕະຫຼາດດຽວ ແລະ ຜົນຖານການຜະລິດປະກອບສ່ວນຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການໃນປະຊາຄົມອາຊຽນ”. ຈຸດໃຈກາງໃນການບັນລຸວິໄສທັດນີ້ແມ່ນການເພີ່ມຜົນຜະລິດແບບຍືນຍົງ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນການສູນເສຍກ່ອນການເກັບກ່ຽວ ແລະ ການສູນເສຍກ່ອນການເກັບກ່ຽວ, ໂດຍຜ່ານເຕັກໂນໂລຊີຕາມທິດ 'ສີຂຽວ' ທີ່ມີນະວັດຕະກໍາ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນແບບຍືນຍົງ. ການປະຕິບັດກະສິກໍາອັດສະລິຍະຂອງດິນຟ້າອາກາດ (CSA), ປະກອບດ້ວຍ (1) ການລວມເອົາຜົນຜະລິດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ, (2) ຄວາມທົນທານຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ (3) ການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍອາຍພິດເຮືອນແກ້ວ, ເປັນສ່ວນປະກອບສໍາຄັນຂອງລະບົບການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນແບບຍືນຍົງໃນຂະແໜງການ FAF.

ນະວັດຕະກໍາ ແລະ ຄວາມຮູ້ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນໃນການສົ່ງເສີມການແຂ່ງຂັນແບບຍືນຍົງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີໃນຕົວຂອງມັນເອງແມ່ນບໍ່ພຽງພໍ. ມັນເປັນການຄ້າ ແລະ ການແຜ່ກະຈາຍຂອງເຕັກໂນໂລຊີ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງຈໍາເປັນສໍາລັບການສະໜອງການແກ້ໄຂແບບລວມ ແລະ ຮັບປະກັນການແກ້ໄຂເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍ, ຍືນຍົງ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ. ການພັດທະນາການຮ່ວມມືກັບພາກເອກະຊົນໃນທົ່ວລະບົບຕ້ອງໄດ້ສ້າງຄຳ FAF ແມ່ນສໍາຄັນສໍາລັບການພັດທະນາ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ເຕັກໂນໂລຊີໃນຂະແໜງ FAF. ການຮ່ວມມືກັບພາກເອກະຊົນຍັງເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ທີ່ຈະດຶງດູດການລົງທຶນເຂົ້າສູ່ນະວັດ ຕະກໍາທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂອງພາກລັດເພື່ອລົງທຶນຢ່າງດຽວ.

ໃນນັ້ນ, ອາຊຽນ ໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນຄວາມສໍາຄັນ ຂອງການໝູນໃຊ້ການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີໃນຂະແໜງ FAF ຜ່ານການຮ່ວມມືພາກລັດພາກລັດ (PPP), ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ (AMS), ບັນດາສະຖາບັນຄວ້າສາກົນ, ອູ່ຮ່ວມມືພັດທະນາ PPPs ໃນຂະແໜງ FAF ແມ່ນກົນໄກສໍາຄັນທີ່ອາຊຽນສົ່ງເສີມການຂຸດຄົ້ນເຕັກໂນໂລຊີ, ຊັບພະຍາກອນ, ທັກສະ, ຄວາມຊໍານານ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດເພື່ອບັບປຸງຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການແຂ່ງຂັນໃນຂະແໜງກະສິກໍາ, ຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ລວມ.

2. ເປົ້າໝາຍ

ຈຸດປະສົງໂດຍລວມຂອງຂອບພາກພື້ນອາຊຽນ PPP ສໍາລັບການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີໃນຂະແໜງ FAF (TDFAF) ແມ່ນເພື່ອເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືການລົງທຶນໃນການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີແບບຍືນຍົງ, ການຮັບຮອງເອົາ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ໃນທົ່ວລະບົບຕ້ອງໄດ້ສ້າງຄຳໃນຂະແໜງ FAF ໃນອາຊຽນ.

ແຜນການ PPP ສໍາລັບ TDFAF ອາດວ່າຈະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນໂຄງການປະຕິບັດຕໍ່ໄປນີ້ ພາຍໃຕ້ແຜນຍຸດທະສາດການຮ່ວມມືອາຊຽນດ້ານສະບຽງອາຫານ, ກະສິກໍາປ່າໄມ້, 2016-2025 - Strategic Thrust 1:

- 1) ເພີ່ມທະວີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນໃນການປຶກສາຫາລືດ້ານນະໂຍບາຍ, ການຈັດຕັ້ງ ໂຄງການ, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ (R&D), ແລະ ສ້າງແຮງຈູງໃຈ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສ້າງເງື່ອນ ໄຂ່ໃຫ້ແກ່ການຮ່ວມມືພາກລັດ - ເອກະຊົນ ເພື່ອແນໃສ່ຍົກສູງສະມັດຕະພາບ ແລະ ຄຸນນະພາບ;
- 2) ເພີ່ມທະວີການລົງທຶນໃນການເຄື່ອນໄຫວ R&D ຮ່ວມມື ແລະ ເສີມສ້າງການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນທີ່ມີຢູ່ລະຫວ່າງ AMS ແລະ ກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ສຳຄັນເພື່ອພັດທະນາລະບົບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນແບບຍືນຍົງ ແລະ ລະບົບການຂະຫຍາຍ/ການສື່ສານທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການແຜ່ກະຈາຍເຕັກໂນໂລຊີ;
- 3) ສະໜອງກົນໄກຂອງສະຖາບັນ ແລະ ແຮງຈູງໃຈທີ່ເໝາະສົມສຳລັບ PPPs ໃນ R&D ແລະ ການແຜ່ກະຈາຍເຕັກໂນໂລຊີ, ຮ່ວມມືກັບພາກເອກະຊົນເພື່ອກຳນົດຂົງເຂດການຄົ້ນຄວ້າບູລິມະສິດ ທີ່ມີຄ່າຈ້າງສູງໃນແຕ່ງຂອງກຳໄລເອກະຊົນ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ນຳໃຊ້ເປັນຊ່ອງທາງສຳລັບ. ທັງການຜະລິດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການແຜ່ກະຈາຍ;
- 4) ກວດກາຄືນລັກສະນະຂອງຄູ່ຮ່ວມມື R&D ແລະ ຄູ່ຮ່ວມມືຍຸດທະສາດກັບບັນດາອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າວາລະການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມແມ່ນສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍຂອງອາຊຽນ;
- 5) ກຳນົດ ແລະ ເອກະສານ ກ່ຽວກັບ ຜົນສຳເລັດຂອງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຂຸດຄົ້ນວິທີການໃໝ່ຂອງການຂະຫຍາຍ, ລວມທັງການປັບປຸງການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ແລະ ອະນາໄມການສື່ສານອື່ນໆສຳລັບການເຜີຍແຜ່ເຕັກໂນໂລຊີສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງໃນທົ່ວ AMS;
- 6) ສ້າງມາດຕະຖານ ແລະ ສອດຄ່ອງແນວຄວາມຄິດ, ວິທີການ ແລະ ການນຳສະເໜີສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມສາມາດທາງດ້ານເຕັກນິກຂອງ AMS ເພື່ອດຳເນີນການສຶກສາຫຼາຍປະເທດ ແລະ ດຳເນີນການວິເຄາະ ແລະ ວາງແຜນສະຖານະການທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງຕົນ, ຈຸດປະສົງຂອງຂອບ PPP ສຳລັບ TDFAF ແມ່ນເພື່ອແນະນຳ AMS ກ່ຽວກັບ ວິທີການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ PPP ທີ່ສາມາດຄາດເດົາໄດ້ ແລະ ມີປະສິດທິພາບສຳລັບການສົ່ງເສີມການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ FAF. ພ້ອມທັງແນໃສ່ປະກອບສ່ວນເພີ່ມທະວີການສົມທົບກັນຢ່າງແໜ້ນແຟ້ນຂອງນະໂຍບາຍ PPP, ຂອບກົດໝາຍ, ແລະ ການຈັດຕັ້ງການຈັດຕັ້ງໃນ AMS. ຂອບ PPP ສຳລັບ TDFAF ຍັງຈະເຮັດໜ້າທີ່ເປັນເອກະສານອ້າງອີງເພື່ອສື່ສານຄຳໝັ້ນສັນຍາທາງດ້ານການເມືອງຂອງ AMS ສຳລັບການສົ່ງເສີມ PPPs ໃນຂະແໜງ FAF ແລະ ນອກຈາກນັ້ນເພື່ອດຶງດູດຄວາມສົນໃຈທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ສອດຄ່ອງຫຼາຍຈາກພາກເອກະຊົນທີ່ຈະຮ່ວມມື.

3. ນິຍາມ ແລະ ຂອບເຂດຂອງ PPP

ຄຳນິຍາມໃນພາກທິດສະດີຂອງ PPP ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຊີ້ແຈງໂດຍຈຸດສຸມແຄບ ກ່ຽວກັບ ໂຄງສ້າງພື້ນຖານ. ຕົວຢ່າງ, ສະຖາບັນຄຳຄວ້າເສດຖະກິດອາຊຽນ ແລະ ອາຊີຕາເວັນອອກ (ERIA) ກຳນົດ PPP ເປັນວິທີການຈັດຊື້ສະເພາະທີ່ລັດຖະ ບານນຳໃຊ້ເພື່ອສະໜອງສິນຄ້າສາທາລະນະ ແລະ ການບໍລິການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ທະນາຄານໂລກໃຫ້ນິຍາມ PPP ເປັນຂໍ້ຕົກລົງລະຫວ່າງໜ່ວຍງານຂອງລັດ ຫຼື ອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ເອກະຊົນ ສຳລັບການສະໜອງຊັບສິນ ຫຼື ການບໍລິການສາທາລະນະ ຊຶ່ງພາກສ່ວນເອກະຊົນຮັບຜິດຊອບຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ສຳຄັນໃນການຄຸ້ມຄອງ.

PPP ສາມາດກຳນົດໄດ້ກວ້າງກວ່າເປັນສັນຍາສັນຍາລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ບໍລິສັດເອກະຊົນເພື່ອແນໃສ່ການສະໜອງທຶນ, ການອອກແບບ, ການປະຕິບັດ ແລະ ການດຳເນີນງານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ການບໍລິການທີ່ໃຫ້ບໍລິການໂດຍພາກລັດຕາມປະເພນີ. ເນື່ອງຈາກສິ່ງທ້າທາຍທີ່ປະເຊີນໜ້າກັບຂະແໜງການ FAF, ຄູ່ຮ່ວມງານຄວນກວມເອົາການພັດທະນາ, ການຮັບຮອງເອົາ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ຍືນຍົງໄປສູ່ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ຄວາມທົນທານຕໍ່ສະພາບອາກາດ, ເຊັ່ນ: ນະວັດຕະກຳປະຢັດນ້ຳ, ກະສິກຳແບບອະນຸລັກ ແລະ ລະບົບທີ່ຄ້າຍຄືກັນ.

ກຸ່ມທີ່ປຶກສາຂອງການຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳສາກົນ (CGIAR) ຈຳແນກຮູບແບບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຂອງ PPP: ຄູ່ຮ່ວມງານຊັບພະຍາກອນ; ຫຸ້ນສ່ວນສັນຍາ; ຄູ່ຮ່ວມມືການຄົ້ນຄວ້າຊາຍແດນ; ຄູ່ຮ່ວມມືການຄ້າ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມມືການພັດທະນາຂະແໜງການ/ລະບົບຕ່ອງໂສ້ຄຸນຄ່າ, ມີຄຸນສົມບັດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ໃນການຮ່ວມມືດ້ານຊັບພະຍາກອນ, ພາກເອກະຊົນປະກອບສ່ວນທາງດ້ານການເງິນ ຫຼື ຊັບພະຍາກອນມະນຸດໃນໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ຫຼື ໂຄງການຂອງອົງການສາທາລະນະ. ໃນເວລາທີ່ພາກເອກະຊົນສະໜອງທຶນການຄົ້ນຄວ້າກັບອົງການຂອງລັດຖະບານ, ແຫຼ່ງທີ່ສຳຄັນຍັງເປັນພື້ນຖານການກຸສົນ (ເຖິງແມ່ນວ່າບາງບໍລິສັດເອກະຊົນປະກອບສ່ວນໂດຍກົງໂດຍບໍ່ໄດ້ຜ່ານອົງການບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ).

ສັນຍາຄູ່ຮ່ວມສັນຍາໃນຂະນະດຽວກັນກວມເອົາການຈັດຊື້ພາຍນອກ ທີ່ພົບເຫັນຢູ່ໃນການຈັດຊື້ຂອງລັດຖະບານແບບດັ່ງເດີມ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເນື່ອງຈາກ R&D ໃນຂະແໜງການກະສິກຳ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຍັງເຮັດຢູ່ພາຍໃນ, ການຈັດຫາສິນຄ້າພາຍນອກໄດ້ຖືວ່າເປັນຮູບແບບການສະໜອງທີ່ບໍ່ແມ່ນແບບດັ່ງເດີມ ແລະ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວຢ່າງຂອງ PPP. ການຮ່ວມມືໃນການເຮັດສັນຍາເຖິງແມ່ນວ່າສາມາດປະກອບມີຂໍ້ກຳນົດລະອຽດກ່ຽວກັບການຮ່ວມມື ກ່ຽວກັບ ການບໍລິການ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເຊັ່ນ:

- ພາກລັດເປັນເຈົ້າຂອງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ໃນຂະນະທີ່ພາກເອກະຊົນໃຫ້ນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວັດສະດຸສົນເຂົ້າອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຄວາມຮູ້ (ເຊັ່ນ: ພະຍາດ ແລະ ຂະບວນການປົນປົວສະເພາະກໍລະນີພະຍາດພືດ ຫຼື ສັດ) ຫຼື ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດ (ເຊັ່ນ: ແນວພັນປັບປຸງ). ຮູບແບບການຮ່ວມມືນີ້ອາດຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງຄວາມສາມາດສຳລັບຄູ່ຮ່ວມ NARS.
- ຄູ່ຮ່ວມງານ NARS ໃຫ້ນັກຄົ້ນຄວ້າ, ອາຄານ ແລະ ຫ້ອງການ, ໃນຂະນະທີ່ຄູ່ຮ່ວມງານເອກະຊົນລົງທຶນໃນອຸປະກອນທ້ອງທົດລອງຫນັກ, ສະເພາະສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການ, ອຸປະກອນທີ່ຍັງເຫຼືອກັບຄູ່ຮ່ວມງານ NARS (ການປ່ຽນແປງໃນໂຄງການ Build-Operate-Transfer. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ PPPs). ພາກເອກະຊົນຍັງສາມາດສະໜອງຄວາມຮູ້ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງຄວາມສາມາດ.
- ທັງ NARS ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານເອກະຊົນແມ່ນເຮັດສັນຍາ ເພື່ອສະໜອງຊຸດຂອງການບໍລິການດ້ານວິຊາການສູງທີ່ຕ້ອງການຊ້ຳຊ້ອນໃນໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ, ເຊັ່ນ: ການຮັບຮູ້ທາງໄກ, ແຜນທີ່ໄມເລກຸນ ແລະ ອື່ນໆ.

ການຮ່ວມມືດ້ານການຄົ້ນຄວ້າຊາຍແດນ ໂດຍສະເພາະໃນປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ອາດຈະຕ້ອງການຄວາມສາມາດທີ່ມັກຈະພົບເຫັນຢູ່ໃນພາກເອກະຊົນເທົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃນຊຸມປີ 1990 ຫາຕົ້ນປີ 2000, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າທີ່ເຮັດວຽກ ກ່ຽວກັບ

ການປຸກພືດທີ່ມີປະໂຫຍດຕໍ່ຊາວກະສິກອນທີ່ທຸກຍາກອາດມີໂຄງສ້າງໂຄງການຈັດລຳດັບ genome ເປັນ PPP. ໃນບັດຈຸບັນ, ປະໂຫຍດຂອງພາກເອກະຊົນໃນບັດຈຸບັນແມ່ນຢູ່ໃນຊີວະວິທະຍາທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ, ຊຶ່ງຍັງຄົງເປັນຂໍ້ບົກຜ່ອງທີ່ສຳຄັນສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າຂອງພາກລັດ.

ໃນການຮ່ວມມືທາງດ້ານການຄ້າ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ພັດທະນາໂດຍພາກລັດມີຢູ່ແລ້ວ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຜະລິດໃນປະລິມານການຄ້າ ຫຼື ຖືກຮັບຮອງເອົາຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ການພັດທະນາຜະລິດ ຕະພັນຕໍ່ໄປ, ການຂະຫຍາຍໃຫ້ຊາວກະສິກອນ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ແລະ ການຄ້າໃນເບື້ອງຕົ້ນແມ່ນພາກ ເອກະຊົນເຂົ້າຮ່ວມ; ອັນສຸດທ້າຍແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນກຳໄລຈາກເຕັກໂນໂລຊີ (ຊຶ່ງເປັນແຮງຈູງໃຈຕົ້ນຕໍສຳລັບການແຜ່ກະຈາຍ ຫຼື ການເຜີຍແຜ່ຢ່າງກວ້າງຂວາງ), ຂຶ້ນກັບຂໍ້ຈຳກັດ (ເຊັ່ນ: ພາຍໃຕ້ຂໍ້ຕົກລົງການອະນຸຍາດ).

ເຕັກໂນໂລຊີບາງຢ່າງອາດຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມກັງວົນຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເມື່ອເຜີຍແຜ່ໃນຂອບເຂດການຄ້າ. ຄູ່ຮ່ວມງານອາດຈະປະກອບມີການຝຶກອົບຮົມ, ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ການບົກບ້ອງອື່ນໆເພື່ອຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ອື່ນຢັ້ງ ແລະ ປອດໄພ.

ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ/ຂະແໜງການ ກຳນົດເປົ້າໝາຍການຮັບເອົາຕົວລະຄອນທີ່ກວ້າງຂວາງໃນລະ ບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າພືດ, ການລ້ຽງສັດ (ລວມທັງສັດປີກ) ແລະ ການປະມົງ (ທັງການລ້ຽງສັດ ແລະ ການລ້ຽງສັດ). ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເພື່ອກຳນົດຂອບເຂດຂອງການຮ່ວມມືລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ, ໄດ້ຖືກສະເໜີຕໍ່ໄປນີ້:

- ສູນກາງ: ການຮ່ວມມືກວມເອົາການສົ່ງເສີມເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ສະໜອງວັດສະດຸສິ້ນເຂົ້າ ໂດຍກົງທີ່ຂາຍໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຊາວປະມົງ, ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ. ບັບບຸງອຸປະກອນການປຸກສຳລັບສວນກຳ ຫຼື ເຕັກນິກການວາງໄຂ່ທີ່ດີກວ່າສຳລັບການເພາະໄຂ່ປາ.
- ທ້ອງຖິ່ນ: ການຮ່ວມມືກວມເອົາການຮັບຮອງເອົາເຕັກໂນໂລຊີການຂົນສົ່ງ ແລະ ເກັບຮັກສາວັດຖຸດິບສຳລັບ FAF, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການບຸງແຕ່ງວັດສະດຸດັ່ງກ່າວ.

4. ຂອບການຮ່ວມມື PPP ໃນພາກພື້ນອາຊຽນ

ໂຄງຮ່າງດັ່ງກ່າວຖືກສ້າງຂຶ້ນເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາສຳຄັນ ແລະ ຂົງເຂດບັນຫາໃນການຮ່ວມມືພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນສຳລັບ TDFAF.

4.1. ນະໂຍບາຍ ແລະ ຂອບວຽກສຳລັບ PPP ໃນ TDFAF

ຄວນສ້າງຂອບເຂດການລົງທຶນທີ່ໂປ່ງໃສ, ໜັ້ນຄົງ, ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ທີ່ຮ່ວມມືພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຮ່ວມມືໃນຕະຫຼອດຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າກະສິກຳ.

ເນື່ອງຈາກຄວາມສັບສົນຂອງ PPPs, ມັກຈະກວມເອົາຫຼາຍຂົງເຂດນະໂຍບາຍ, ບົກກະຕິແລ້ວມີຫຼາຍຂັ້ນຕອນຂອງນິຕິກຳ, ລະບຽບການ ແລະ ລະດັບຂອງລັດຖະບານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ລະບຽບການຂອງລັດ AMS ຕ້ອງມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ກົມກຽວ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າໂຄງການ PPP ໃນຂະແໜງ FAF ສາມາດພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຮັບປະກັນວ່າຂັ້ນຕອນ ແລະ ນິຕິກຳຂອງ AMS ແມ່ນສອດຄ່ອງ, ຈະອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ບັນດາໂຄງການ PPP ຂ້າມຊາດ ແລະ

ພາກພື້ນໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ການລົງທຶນຕາມລຳດັບ.

ຄວນຮັບປະກັນສະພາບແວດລ້ອມດ້ານລະບຽບການທີ່ຮັດກຸມ ແລະ ສະດວກໃຫ້ແກ່ບັນດາຂົງເຂດທີ່ສຳຄັນ ກ່ຽວກັບ ເຕັກໂນໂລຊີກະສິກຳ, ສຶກສາພັດທະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່; ສົດຊັບສິນໃນໄລຍະເຕັກໂນໂລຊີ; ແລະ ນະໂຍບາຍການລົງທຶນໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າກະສິກຳ.

ນະໂຍບາຍ ແລະ ຂອບເຂດໜ້າທີ່ໂປ່ງໃສ ຈະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນບັນຍາກາດການລົງທຶນທີ່ເອື້ອອຳນວຍ, ຮັບປະກັນຄວາມດຶງດູດໃຫ້ພາກເອກະຊົນເຂົ້າມາຕະຫຼາດນະວັດຕະກຳກະສິກຳ ແລະ ພັດທະນາ ແລະ ຈຳໜ່າຍເຕັກໂນໂລຊີ.

ການບໍລິການຕາມລະບຽບຄວນຖືກສົ່ງໃຫ້ລູກຄ້າພາກເອກະຊົນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ລວມທັງຜູ້ຜະລິດ ແລະ MSMEs; ລັດຖະບານຄວນບັບບຸງຂະບວນການການປະຕິບັດຕາມເອກະສານ ແລະ ການຮັບປະກັນການອະນຸມັດ, ຫຼີກເວັ້ນການສົ່ງເກີດອັດຕະໂນ, ຄວາມບໍ່ສະດວກ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ການສັບສົນ.

ສະພາບແວດລ້ອມແຫຼ່ງການລົງທຶນສຳລັບທຸລະກິດກະເສດ ແມ່ນຕົວຊີ້ວັດສຳຄັນຂອງຄວາມ ຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການປະດິດສ້າງ ແລະ ການຄ້າເຕັກໂນໂລຊີກະສິກຳ. ອົງປະກອບບັນຍາກາດທຸລະກິດປະກອບມີ:

ນະໂຍບາຍການເກັບພາສີ: ບັນດາບໍລິສັດທຸລະກິດ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທຸລະກິດກະເສດຂະໜາດໃຫຍ່ ຫຼື MSMEs ລ້ວນແຕ່ຕ້ອງເສຍພາສີປະເພດຕ່າງໆ (ອາກອນລາຍໄດ້ຂອງບໍລິສັດ, ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, ພາສີອາກອນ, ອາກອນສົ່ງອອກ, ພາສີນຳເຂົ້າ ແລະ ອື່ນໆ) ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, AMS ຍັງໃຫ້ແຮງຈູງໃຈການລົງທຶນ. ສຳລັບ FAF, R&D ແລະ MSMEs, ທັງໝົດທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການຄ້າເຕັກໂນໂລຊີ. ໃນຂະນະທີ່ແຮງຈູງໃຈເຫຼົ່ານີ້ສົ່ງຜົນກະທົບທີ່ເອື້ອອຳນວຍໂດຍທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບ TDFAF, ຊຶ່ງຍັງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ລະບອບແຮງຈູງໃຈຮັກສາລະດັບການດຳເນີນງານ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າບໍ່ມີຜົນສະທ້ອນທີ່ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ ແລະ ຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ການປະດິດສ້າງເຕັກໂນໂລຊີ (ເຊັ່ນ: ແຮງຈູງໃຈທີ່ເລືອກບົກປ້ອງບໍລິສັດທີ່ມັກຈາກຄູ່ແຂ່ງທີ່ມີນະວັດຕະກຳ).

ທຸລະກຳທາງການຄ້າ: ລັດຖະບານ AMS ເບິ່ງແຍງທຸລະກຳທາງເທິງ ແລະ ດ້ານລຸ່ມ ຕາມນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການດ້ານການແຂ່ງຂັນຂອງພວກເຂົາ ກ່ຽວກັບ ການເຮັດທຸລະກິດ ແລະ ສັນຍາກະສິກຳ. ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດລະບຽບດັ່ງກ່າວເຖິງແມ່ນວ່າຜົນກະທົບຕໍ່ຈັງຫວະ ແລະ ຂອບເຂດຂອງການຄ້າເຕັກໂນໂລຊີໃນຂະແໜງ FAF. ຕົວຢ່າງຂອງລະບຽບການທີ່ມີຜົນກະທົບພາກ ສ່ວນເອກະຊົນ - ການຮ່ວມມືຜູ້ຜະລິດມີດັ່ງນີ້:

- ຄວາມຕ້ອງການຕ່າງໆສຳລັບການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ, ເຊັ່ນ: ການໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດກໍ່ສ້າງ, ການເຊື່ອມຕໍ່ໄຟຟ້າ ແລະ ສິນເຊື້ອ; ທະບຽນຊັບສິນ; ການບົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ຖືຫຸ້ນ; ຈ່າຍພາສີ; ແລະ ການຄ້າຂ້າມຊາຍແດນ.
- ສັນຍາຜູກພັນກະສິກຳໃນໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ ແມ່ນຂຶ້ນກັບລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ຕົ້ອນໄຂບັງເອີນ, ການຊົດເຊີຍຄ່າເສຍຫາຍ, ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນສັນຍາກັບເຈົ້າໜ້າທີ່.
- ໃນປະເທດກຳປູເຈຍ, ເອກະສານລຸ່ມດຳລັດວ່າດ້ວຍສັນຍາຜູກພັນກະສິກຳ ໄດ້ກຳນົດແຜນສັນຍາຜູກພັນກະສິກຳ, ຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີສັນຍາເປັນລາຍລັກອັກສອນ; ລະບຸຂໍ້ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບ ລາຄາ, ການປະກອບສ່ວນຂອງຜູ້ຊື້ ແລະ ຜູ້ສະ ໜອງຢ່າງຈະແຈ້ງ;

ຄຳໝັ້ນສັນຍາ ແລະ ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການປະສານງານເພື່ອກວດກາການພັດທະນາ ແລະ ການປະສານງານການເຮັດກະສິກຳແບບສັນຍາ.

- ໃນປະເທດຟີລິບປິນ, ຊາວກະສິກອນທີ່ຕ້ອງການເຮັດສັນຍາເປັນກຸ່ມ, ປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການລົງທະບຽນເປັນນິຕິບຸກຄົນຢ່າງເປັນທາງການເນື່ອງຈາກ ຄວາມຕ້ອງການເອກະສານທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນການຮ່ວມມື, ເຈົ້າຂອງ, ຫຸ້ນສ່ວນ ຫຼື ບໍລິສັດ.

ສິດໃບຊັບສິນ: ສິດທິຊັບສິນຫຼາຍກວ່າຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນທີ່ດິນ, ຖືກຄວບຄຸມຢ່າງຫນັກແຫນ້ນຢູ່ໃນ AMS. ທີ່ດິນຫຼາຍແຫ່ງຖືກຈັດປະເພດເປັນຊັບສິນບັດຂອງລັດ. ຊັບສິນທາງບັນຍາຍໃນຮູບແບບຂອງສິດທິບັດ ແລະ

ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າອາດຈະໃຫ້ທຸລະກິດກະສິກຳບາງສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ເບີດຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງອຳນາດຕໍ່ລອງທີ່ບໍ່ສົມມາດເບື້ອງເທິງ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການປະຕິບັດການຄອບຄອງຕະຫຼາດເບື້ອງລຸ່ມ.

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວສະຖານະການດັ່ງກ່າວຂອງ

ຄວາມບໍ່ເປັນບົກກະຕິທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍເຕັກໂນໂລຊີບໍ່ໄດ້ຖືກຫ້າມ; ສິ່ງທີ່ຖືກຫ້າມແມ່ນການລ່ວງລະເມີດ ຕໍາແຫນ່ງທີ່ເດັ່ນໂດຍບໍລິສັດທີ່ເດັ່ນ.

ຄວາມກັງວົນດ້ານຊັບສິນທາງບັນຍາຍອື່ນໆແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ

ການປະຕິບັດຂອງຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ, ຊຶ່ງອາດຈະຖືກຫຼອກລວງໂດຍບໍລິສັດທີ່ມຸ່ງຫວັງຜົນກຳໄລ ໂດຍບໍ່ມີຜົນປະໂຫຍດກັບຄືນສູ່ຊຸມຊົນຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງທີ່ເປັນຜູ້ບຸກ ເບີກດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ.

4.2. ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ການຈັດຕັ້ງສະຖາບັນທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ເຊັ່ນວ່າອົງການຈັດຕັ້ງລະບຽບການເປັນເອກະລາດທີ່ມີບັນດາ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງເປັນມີອາຊີບ, ແມ່ນຈຳເປັນເພື່ອປະສິດທິຜົນ PPPs.

ການຈັດຕັ້ງສະຖາບັນທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ລວມທັງອົງການຈັດຕັ້ງລະບຽບການເປັນເອກະລາດ, ມີສາຍ ການຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະແຈ້ງແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອປະສິດທິຜົນ PPPs. ສຳລັບໂຄງຮ່າງ PPP ສະບັບນີ້ ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງເຖິງບັນດາກະຊວງກະສິກຳປ່າໄມ້ ອາຊຽນ, ອົງການ NARS ແລະ ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຮັບຜິດຊອບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ ກໍຄືການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.

ຄວນເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດເຖິງການເຊື່ອມໂຍງອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ພ້ອມທັງພິຈາລະນາໂຄງສ້າງສະຖາບັນຂ້າມຊາດ ແລະ ພາກພື້ນ.

ຂອບຂອງສະຖາບັນຄວນກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບ ພາລະບົດບາດ ແລະ

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະຖາບັນຂອງລັດຖະບານ

ທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນດຽວກັນກັບໜ່ວຍງານຂອງພາກເອກະຊົນໃນຂະບວນການພັດທະນາ ແລະ ການປະຕິບັດ PPPs ໃນ FAF. ພາລະບົດບາດ ແລະ

ຄວາມຮັບຜິດຊອບແນ່ນອນຈະແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມປະເພດຂອງ PPP.

ແຕ່ລະຄູ່ຮ່ວມງານຈະຕ້ອງຮັບປະກັນການກຳນົດການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນທີ່

ເໝາະສົມກັບໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ.

4.3. ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງ PPP ສໍາລັບ TDFAF

PPPs ດ້ອງໄດ້ຮັບການແນະນຳໂດຍຫຼັກການສໍາລັບການພັດທະນາ ແລະ ການປະຕິບັດ PPP ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດແມ່ນໄດ້ຮັບ.

ຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ຄວນສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການຂອງອາຊຽນ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວສໍາລັບຂອບ PPP.

ຫຼັກການຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນແນະນຳ:

ວາລະການຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ແຜນການລົງທຶນດ້ວຍເຄື່ອງມືວິເຄາະທີ່ເໝາະສົມເຊັ່ນ: ການກຳນົດບູລິມະສິດ ແລະ ການວິເຄາະເສັ້ນທາງຜົນກະທົບ.

ການປະເມີນການຮ່ວມມືຂອງ CGIAR ກັບພາກເອກະຊົນພົບວ່າສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າຈຳນວນຫຼາຍທີ່ດໍາເນີນ, ການກຳນົດເສັ້ນທາງໄປສູ່ຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດຂອງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກທີ່ທຸກຍາກມັກຈະຖືກລະເລີຍ. ບໍ່ແມ່ນທຸກເທກໂນໂລຊີ ຫຼື ຍຸດທະສາດນະວັດຕະກຳທີ່ມີຢູ່ໃນຕາຕະລາງ, ສາມາດໄດ້ຮັບການສະໜອງທຶນຢ່າງພຽງພໍ, ດັ່ງນັ້ນ, ບູລິມະສິດຕ້ອງໄດ້ຮັບການກຳນົດໂດຍອີງໃສ່ສິ່ງທີ່ສາມາດສົ່ງຜົນໄດ້ຮັບທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ຊຸດເຈນ.

ການຄັດເລືອກບັນດາໂຄງການ ແລະ ວິທີການຮ່ວມມືຄວນອີງໃສ່ຂະບວນການປຶກສາຫາລືທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງເຖິງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການຕັ້ງຄ່າບູລິມະສິດ ແລະ ການປະເມີນຜົນກະທົບອາດຈະເລີ່ມຕົ້ນຈາກການປະເມີນຕາຕະລາງ ໂດຍອີງໃສ່ທິດສະດີທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ແລະ ບັດໄຈນໍາເຂົ້າຈາກຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ສໍາຄັນຈຳນວນໜຶ່ງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນທິສຸດວາລະຂອງ TDFAF ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ພ້ອມກັບຮູບແບບຂອງການຮ່ວມມືທີ່ມີຈຸດປະສົງ, ຄວນມີຂະບວນການປຶກສາຫາລືຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ຂະບວນການປຶກສາຫາລືຄວນພະຍາຍາມທີ່ມີການມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ແທ້ຈິງຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍທີ່ສຸດຈາກເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່.

ການອອກແບບໂຄງການ PPP ທີ່ມີການລົງທຶນທີ່ສໍາຄັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີມູນຄ່າສໍາລັບການວິເຄາະເງິນ ແລະ ການວິເຄາະທັງໝົດຂອງຊີວິດ.

ໃນຂະນະທີ່ບາງກິດຈະກຳການຄົ້ນຄວ້າອາດຈະສະໜອງການຈ່າຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ດ້ວຍການຈ່າຍຜ່ອນເລັກນ້ອຍ, ບາງຄົນອາດຈະຕ້ອງການການລົງທຶນທີ່ສໍາຄັນ, ຈາກຄູ່ຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ. ສໍາລັບຂະໜາດຂອງການລົງທຶນນີ້, ການວິເຄາະຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ເປັນລະບົບແມ່ນຮັບປະກັນໂດຍອີງໃສ່ວິທີການຕະຫຼອດຊີວິດ ແລະ ມູນຄ່າສໍາລັບເງິນ.

ເງື່ອນໄຂຂອງການຮ່ວມມືພາກລັດ-ເອກະຊົນຕ້ອງຮັບປະກັນການຈັດວາງສິ່ງຈູງໃຈໃຫ້ເໝາະສົມໃນດ້ານການແບ່ງປັນຄວາມສ່ຽງ, ຕົ້ນທຶນ, ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເຕັກໂນໂລຊີກະສິກໍາ.

ເຫດຜົນອັນໜຶ່ງສໍາລັບ PPPs ແມ່ນໂອກາດທີ່ຊັດເຈນໃນການຈັດຄວາມສ່ຽງກັບລາງວັນທີ່ເປັນໄປໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ສໍາລັບຕົວຢ່າງ, ພາກລັດອາດຈະຫັນໄປສູ່ການຄ້າຂອງເຕັກໂນໂລຊີທີ່ໂດດເດັ່ນໃຫ້ກັບພາກເອກະຊົນ ເພື່ອຕອບແທນການສະໜອງທຶນບາງສ່ວນຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງທຶນໂດຍ ຄູ່ຮ່ວມງານເອກະຊົນ.

ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຄູ່ຮ່ວມງານເອກະຊົນອາດຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເວົ້າໃນການອອກແບບໂຄງການ ແລະ ການດຳເນີນງານ;
ຄູ່ຮ່ວມງານແມ່ນແຮງຈູງໃຈໂດຍວິທີນີ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງສຸດຂອງຄວາມສຳເລັດຂອງການ ນຳໃຊ້ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງທຶນ).
ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງລະມັດລະວັງເພື່ອຫຼີກລ່ວງສັນຍາຜ່າຍດຽວທີ່ມີທ່າອ່ຽງທີ່ຈະສຸມໃສ່ຜົນປະໂຫຍດ ພຽງແຕ່ຜ່າຍດຽວ. ຕົວຢ່າງ,

ຂໍ້ຕົກລົງການອອກໃບອະນຸຍາດສະເພາະສຳລັບຄູ່ຮ່ວມງານເອກະຊົນທີ່ຍາວເກີນໄປເຮັດໃຫ້ຄູ່ຮ່ວມງານ ເອກະຊົນ ສາມາດຮັບຮູ້ຜົນກຳໄລເກີນໃນໄລຍະເວລາທີ່ຂະຫຍາຍອອກໄປ.

*ແນະນຳກົນໄກ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ
ເພື່ອຮັບປະກັນການອຸຍາດແຍ່ງຜົນປະໂຫຍດຈາກຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ
MSMEs ໃນຂະນະທີ່ຮັກສາຄວາມດົງດູດຄູ່ຮ່ວມມືກັບພາກເອກະຊົນ.*

ອີກດ້ານໜຶ່ງຂອງການແບ່ງປັນຜົນປະໂຫຍດແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າໄດ້ຮັບສ່ວນແບ່ງຢ່າງຍຸດຕິທຳ ກ່ຽວກັບ ຜົນປະໂຫຍດຂອງການປະດິດສ້າງກະສິກຳ. ສັນຍາຊັບສິນທາງບັນຍາ ແລະ ໃບອະນຸຍາດຄວນໄດ້ຮັບ ການສ້າງໂຄງປະກອບ ເພື່ອພຽງແຕ່ຊຸກຍູ້ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນ, ໃນຂະນະທີ່ການແຜ່ ຂະຫຍາຍຜົນປະໂຫຍດຂອງນະວັດຕະກຳໃຫ້ແກ່ຜູ້ຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຜູ້ ບໍລິໂພກ. ເຄື່ອງມືຈຳນວນໜຶ່ງອາດຈະຖືກພິຈາລະນາເພື່ອຮັບປະກັນນີ້, ເຊັ່ນ:

- ການອອກໃບອະນຸຍາດບໍ່ສະເພາະ;
- ການອະນຸຍາດໄລຍະເວລາຈຳກັດ;
- ເພດານລາຄາບັງຄັບສຳລັບເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່;
- ສ່ວນຫຼຸດ ຫຼື ເງິນອອດໜູນທີ່ບັງຄັບໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຊາວປະມົງທີ່ດ້ອຍໂອກາດນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ.

ສິ່ງດັ່ງກ່າວກໍ່ສ້າງກຳລັງໜູນໃໝ່ໃຫ້ແກ່ການຮ່ວມມືສາກົນຕາມສັນຍາບາຣີ, ດ້ວຍການໜູນຊ່ວຍໃນຮູບແບບການພັດທະນາ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ, ໃນນັ້ນມີ CSA; ການເຂົ້າເຖິງການເງິນ; ແລະ ການສ້າງຄວາມສາມາດ, ໄປສູ່ການແບ່ງປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ການປັບຕົວຂອງການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ.

*ລະບົບການຕິດຕາມກິດຈະກຳ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບ
ແລະ ຜົນກະທົບ, ຄວນເປັນສະຖາບັນເພື່ອຮັກສາຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ
ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ໃນຮອບການພັດທະນາໂຄງການ.*

ເນື່ອງຈາກຄວາມແປກໃໝ່ຂອງ PPP ໃນ TDFAF, ສ່ວນຫຼາຍອາດຈະມີບັນຫາ ແລະ ຂໍ້ບົກຜ່ອງໃນການອອກແບບ ແລະ ການປະຕິບັດໃນ PPPs ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ໃນອະນາຄົດ. ມັນເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະເອົາການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ (M&E) ເຂົ້າໃນການອອກແບບໂຄງການຂອງ PPPs ທຸກປະເພດ. ລະບົບ M&E ຄວນໄດ້ຮັບການພັດທະນາໂດຍອີງໃສ່ຂອບເຂດຜົນ/ເສັ້ນທາງຜົນກະທົບ/ທິດສະດີການປ່ຽນແປງຂອງ TDFAF. ລັກສະນະທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງແມ່ນ:

- ສົນເຂົ້າ (ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ);
 - ກິດຈະກຳ, ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
 - ຜົນໄດ້ຮັບ ຫຼື ຜົນສຳເລັດທີ່ສາມາດວັດແທກໄດ້ຂອງໂຄງການ.
- ເຫຼົ່ານີ້ລວມມີຕົວຊີ້ວັດການປະຕິບັດ ແລະ ມາດຕະການການປະຕິບັດເຊັ່ນ:

(ຂຶ້ນກັບໂຄງການຕົວຈິງ): ຈຳນວນຊາວກະສິກອນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໃນ CSA; ບໍ່ວ່າແນວພັນພືດຊະນິດໃໝ່ໄດ້ຖືກພັດທະນາໃຫ້ມີລັກສະນະທີ່ຕັ້ງໄວ້ (ເຊັ່ນ: ສັດຕູພືດ ແລະ/ຫຼື ຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພແຫ້ງແລ້ງ); ຈຳນວນຊາວປະມົງທີ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືຫາປາແບບຍືນຍົງ ແລະ ອື່ນໆ. ຜົນໄດ້ຮັບຄວນຖືກປະເມີນທຽບກັບໄລຍະເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ລະບົບ M&E ຄວນມີເປົ້າໝາຍໃນການກວດສອບ ແລະ ວັດແທກຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຜົນກະທົບ. ນີ້ປະກອບມີວິທີການຕະຫຼອດຊີວິດເພື່ອກວດເບິ່ງການດູດຊືມ ແລະ ການຮັບຮອງເອົາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ແນະນຳ. ການຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງ M&E ນຳໄປສູ່ການກຳນົດການປະຕິບັດທີ່ດີ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ສຳລັບການປະຕິບັດ PPP ສຳລັບ TDFAF ໃນອະນາຄົດ. ການຈັດວາງລະບົບ M&E ທີ່ລະອຽດພໍສົມຄວນແມ່ນວຽກງານຂອງພາກລັດຢ່າງຈະແຈ້ງ ເພາະເປັນຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຕໍ່ປະຊາຊົນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງແມ່ນວ່າຄູ່ຮ່ວມງານເອກະຊົນອາດຈະເປີດ ຫຼື ແມ້ກະທັ້ງປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ M&E ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງທຸລະກິດລວມ ຫຼື CSR ຂອງຕົນ.

4.4. ຂົງເຂດການຮ່ວມມື

ຂົງເຂດບູລິມະສິດໃນການເຮັດວຽກ ແລະ ຂະແໜງການບູລິມະສິດທີ່ຈະມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆຕາມລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງຜະລິດຕະພັນ FAF, ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຕົກລົງກັນ ແລະ ຄວນປະກອບມີເຕັກໂນໂລຊີວັດສະດຸສິ້ນເຂົ້າ, ເຕັກໂນໂລຊີລະບົບການຜະລິດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການແກ້ໄຂ ແລະ ການປຸງແຕ່ງທາງລຸ່ມ. ສຳລັບການຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນ, ຈຸດປະສົງລວມຂອງຂອບ PPP, ເພື່ອເພີ່ມການລົງທຶນຮ່ວມມືໃນການຮັບຮອງເອົາເຕັກໂນໂລຊີແບບຍືນຍົງ ແລະ ວິໄສທັດ FAF ຂອງຂະແໜງ FAF ທີ່ມີການແຂ່ງຂັນ, ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຄວນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຸດສຸມຂອງຕົນຄວນນອນຢູ່ໃນບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ຂະບວນການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສຸດເພື່ອບັນລຸໄດ້ໝາກຜົນນີ້ ແລະ FAF 2025. ຂົງເຂດການຮ່ວມມືຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນໄດ້ພິຈາລະນາພິຈາລະນາປະສົບການໃນອາຊຽນ, ພ້ອມກັບ FAF 2025:

- i) ການພັດທະນາ ແລະ ການຄ້າຂອງແນວພັນໃໝ່ຂອງພືດ ແລະ ສັດ; ໂດຍສະເພາະ: ເຊື້ອ ແລະ ການແບ່ງປັນເມັດພັນ; ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການແລກປ່ຽນຊ່ຽວຊານດ້ານ genomics; ການເຜີຍແຜ່ແນວພັນທີ່ມີລັກສະນະທີ່ໜ້າພໍໃຈເຊັ່ນ: ການຕ້ານສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດ; ຄຸນຄ່າທາງໂພຊະນາການສູງ; ແລະ ຄວາມທົນທານຕໍ່ສະພາບອາກາດ.
- ii) ນະວັດຕະກຳທາງດ້ານວັດສະດຸສິ້ນເຂົ້າກະສິກຳ ແລະ ລະບົບການຜະລິດ ແລະ ລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ, ໂດຍສະເພາະການແກ້ໄຂການປະຕິບັດກະສິກຳທີ່ດີທີ່ສຸດ, ຄວາມປອດໄພດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ຄວາມປອດໄພດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ;
- iii) ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາ ແລະ ການຮັບຮອງເອົາຕາມລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າຂອງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳໂດຍ MSMEs ທີ່ອີງໃສ່ FAF.

ຮູບແບບທີ່ໄປຂອງການຮ່ວມມື ແມ່ນໃຫ້ພູກເອກະຊົນບໍລິຈາກເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ ຂອງພວກເຂົາໃນຂະນະທີ່ພາກລັດສະໜອງເຊື່ອພະຍາດ, ຫ້ອງທົດລອງ, ກຳລັງຄົນ ແລະ ຄວາມຮູ້ດ້ານຊີວະວິທະຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຕະຫຼອດລະບົບຕ່າງໆໄລ່ມູນຄ່າ, ການປະດິດສ້າງເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມປອດໄພຂອງສະບຽງອາຫານ, ການສ້າງລະບົບການຕິດຕາມ ແລະ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບຫຼັງການເກັບກ່ຽວ, ຍັງເປັນຈຸດສຳຄັນຂອງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ຊື້ສະຖາບັນ ແລະ ລັດຖະບານ. ການຮ່ວມມືທີ່ສ້າງຂຶ້ນຜ່ານການສົນທະນາ, ການສ້າງເຄືອຂ່າຍ ແລະ ການປະສານງານ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງການ ຫຼື ບໍ່ເປັນທາງການ, ອາດຈະເຮັດໃຫ້ການສະໜອງໂຄງສ້າງພື້ນຖານດ້ານສຸຂານາໄມພິດ (SPS) ເຊັ່ນດຽວກັນ (ເຊັ່ນ:

ຫ້ອງທົດລອງວິນິດໄສ) ແລະ ການອໍານວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ (ເຊັ່ນ: ການເກັບກູ້ IT – ເປີດການນໍາໃຊ້ SPS).

ໂອກາດໃນການຮ່ວມມືກໍ່ມີຫຼາຍໃນຂົງເຂດການຮ່ວມມື iii). ບໍລິສັດທຸລະກິດກະສິກຳຂະໜາດໃຫຍ່ອາດຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕະຫຼາດລຸ່ມນ້ຳ (ໂດຍສະເພາະສຳລັບການສົ່ງອອກ) ຫຼື ການສະໜອງການບໍລິການການຂົນສົ່ງທີ່ສຳຄັນ (ເຊັ່ນ: ການເກັບຮັກສາເຢັນ). ໃນຂະນະດຽວກັນ, MSMEs ອາດຈະສະເໜີໃຫ້ລະດັບປານກາງຂອງການປຸງ ແຕ່ງ ແລະ ການຫຸ້ມຫໍ່. ການຮ່ວມມືກັບພາກລັດອາດຈະສະໜັບສະໜູນການຫຼຸດຜ່ອນການສູນເສຍຫຼັງການເກັບກ່ຽວ ແລະ ສົ່ງເສດເຫຼືອ, ໂດຍຜ່ານການຮັບຮອງເອົາການປັບປຸງການປະຕິບັດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຫຼັງການເກັບກ່ຽວ. ການຄົ້ນຄວ້າປຸງແຕ່ງສະບຽງອາຫານໂດຍຜ່ານສະຖາບັນການສຶກສາ/ການຄົ້ນຄວ້າ, ໂຄງການຝຶກອົບຮົມເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຮ່ວມທຶນ, ການຈັດການ, ພົບເຫັນໃນທົ່ວລະບົບນະວັດຕະກຳກະສິກຳໃນອາຊຽນ.

4.5. ຂັ້ນຕອນການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ

ໃນເງື່ອນໄຂຂອງຫຼັກການ PPP, ການຄັດເລືອກໂຄງການ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ລາຍລະອຽດຂອງຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ຕົກລົງສາມາດພົບເຫັນຢູ່ໃນຫຼັກການຂອງອາຊຽນສຳລັບ PPP Frameworks. ພວກພວກເຂົາກວມເອົາວິທີການຈັດຊື້ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂະບວນການ PPP ແລະ ອີງໃສ່ຫຼັກການຂອງມູນຄ່າສູງສຸດສຳລັບເງິນ ແລະ ການຈັດສັນຄວາມສ່ຽງທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍທີ່ສຸດ.

ຂັ້ນຕອນອັງຄວນປະກອບມີບົດແນະນຳທີ່ຊັດເຈນ ຂອງຮູບແບບການແບ່ງບັນຜົນປະໂຫຍດ (ເຊັ່ນ: ຄ່າພັນທະ ແລະ ສິດທິຊັບສິນທາງບັນຍາ) ໃນ PPPs ເຊັ່ນດຽວກັນກັບກົດລະບຽບການເປີດເຜີຍ ແລະ ການແບ່ງບັນຊໍ້ມູນ, ການແກ້ບັນຫາຂັດແຍ່ງ ແລະ ຂັ້ນຕອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆທີ່ຕ້ອງພິຈາລະນາ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຕ້ອງການຂອງ PPPs.

ການຄັດເລືອກໂຄງການ: ການເລືອກໂຄງການທຳອິດຄວນໄດ້ຮັບການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ ໂດຍເສັ້ນທາງທີ່ຄາດໄວ້ຈາກວັດສະດຸສົນເຂົ້າ, ກິດຈະກຳ, ຜົນໄດ້ຮັບ, ຫຼັງຈາກນັ້ນຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ສຸດທ້າຍ, ຜົນກະທົບ, ໃນຂໍ້ກຳນົດຂອງການປ່ຽນແປງຕົວຊີ້ວັດເປົ້າ ໝາຍສຸດທ້າຍ (ເຊັ່ນ: ລາຍຮັບຂອງຄົວເຮືອນ, ຄວາມທຸກຍາກ, ໂຜຸຊະນາການ ແລະ ອື່ນໆ. ຜົນໄດ້ຮັບແມ່ນສອດຄ່ອງກັບເຕັກໂນໂລຊີທີ່ກຳລັງພັດທະນາ). ການພິຈາລະນາທີ່ພົ້ນເດັ່ນໃນການຄັດເລືອກໂຄງການ ແມ່ນຈະມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງຂອງຜົນໄດ້ຮັບ

ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ມີຈຸດປະສົງໃນການສົ່ງເສີມ CSA ແລະ ຄວາມຍືດຍຸ່ນຂອງດິນຟ້າອາກາດ, ນຳໄປສູ່ການປົກປ້ອງ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານຂອງຄົວເຮືອນກະສິກຳ, ການປະມົງ ແລະ ປ່າໄມ້. ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ສຸດຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ເສັ້ນທາງທີ່ຄາດໄວ້ເຫຼົ່ານີ້ເນັ້ນໃສ່ທິດສະດີຂອງການປ່ຽນແປງທີ່ຖືກວາງໄວ້ໂດຍໂຄງການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ. ສ່ວນຫຼາຍການອອກແບບຂອງໂຄງການຄົ້ນຄ້ວາສິ້ນສຸດລົງໃນລະດັບຜົນຜະລິດ, ໂດຍບໍ່ມີການພິຈາລະນາເພີ່ມເຕີມຂອງການຮັບຮອງເອົາ ໂດຍຜູ້ໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ມີຈຸດປະສົງ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການເລືອກການຮັບຮອງເອົາດັ່ງກ່າວ. ໂຄງການຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກບໍ່ພຽງແຕ່ອີງໃສ່ຄຸນນາມຄວາມດີຂອງເຕັກໂນໂລຊີຜະລິດ ແລະ

ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງຜົນສຳເລັດການຄົ້ນຄວ້າ; ການດັດສິນໃຈຍັງຕ້ອງໄດ້ເບິ່ງໄປຂ້າງໜ້າ, ຮູບປະກັນວ່າເຕັກໂນໂລຊີຄວນໄດ້ຮັບການເຜີຍແຜ່, ຄຳສັ່ງການຍອມຮັບຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ລົມຄືນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ໃຊ້ທີ່ມີຈຸດປະສົງ.

ບາດກ້າວທີສອງ, ໂຄງການຄວນໄດ້ຮັບການວິເຄາະປະເພດຕ່າງໆເພື່ອປະເມີນທາງເລືອກຂອງໂຄງການ. ປະເພດຂອງການວິເຄາະທີ່ສຳຄັນແມ່ນການວິເຄາະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ. ຜົນກະທົບທາງບວກທີ່ສຳຄັນໃນລະດັບຄົວເຮືອນ, ຄາດວ່າຈະມີທິດສະດີການປ່ຽນແປງທີ່ຊັດເຈນ, ບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະພຽງແຕ່ໃຫ້ການລົງທຶນໃນການຄົ້ນຄວ້າ; ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຄາດໄວ້ຄວນຈະໃຫຍ່ກວ່າຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ. ການວິເຄາະຕົ້ນທຶນຜົນປະໂຫຍດປະກອບດ້ວຍສອງເຕັກນິກທີ່ສຳຄັນ, ຄືການຫຼຸດຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕໍ່ມູນຄ່າປະຈຸບັນ; ແລະ ການປະເມີນຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ. ຮູບແບບອື່ນໆຂອງການວິເຄາະເພື່ອສຶກສາການວິເຄາະຜົນປະໂຫຍດ-ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ທິດແທນມັນໃນເວລາທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ, ປະກອບມີ: ການວິເຄາະການພັກຜ່ອນ; ການວິເຄາະປະສິດທິພາບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ; ແລະ ການວິເຄາະຫຼາຍເງື່ອນໄຂ.

ວິທີການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ: ການຈັດການ PPP ທີ່ສະເໜີຄວນຜ່ານການທົດສອບມູນຄ່າສຳລັບເງິນ; ສິ່ງນີ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປຽບທຽບກັບວິ ທິການຈັດຊື້ທາງເລືອກເພື່ອກວດສອບການຈັດການທີ່ສະເໜີໃຫ້ມີຜົນປະໂຫຍດອັນໃຫຍ່ຫຼວງທີ່ສຸດຕໍ່ລັດຖະ ບານ ແລະ ສັງຄົມ.

ການປຽບທຽບສາມາດເປັນຄຸນນະພາບ, ປະລິມານ ຫຼື ທັງສອງ. ການວິເຄາະຄຸນນະພາບຄັດເລືອກວິທີການຈັດຊື້ ໂດຍອີງໃສ່ມາດຖານທີ່ເໝາະສົມ, ເຊັ່ນ:

- ຄວາມກ່ຽວຂ້ອງຂອງໂຄງການຕໍ່ກັບເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ການຊຸກຍູ້ຍຸດທະສາດຂອງວິໄສທັດ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດຂອງ FAF, ເຊັ່ນ: ການພັດທະນາ CSA ແລະ ຄວາມຍືດຍຸ່ນຂອງດິນຟ້າອາກາດ;
- ຄວາມງ່າຍດາຍໃນການກຳນົດ ແລະ ການຈັດສັນກິດຈະກຳໂຄງການ, ພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ;
- ການບໍລິການທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານດີ, ມີຢູ່ໃນຕະຫຼາດບົນພື້ນຖານການແຂ່ງຂັນ, ຄວນຖືກຈັດຊື້ໂດຍການປະມູນທີ່ມີການແຂ່ງຂັນ;
- ໂຄງການທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີເຕັກໂນໂລຊີ ຫຼື ຂະບວນການທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງອາດມີສັນຍາໂດຍກົງ;
- ຄວນຈັດສັນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ສົມທຽບກັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະປະຕິບັດໄດ້.

ການວິເຄາະປະລິມານຂອງມູນຄ່າສໍາລັບເງິນ

ໃນຂະນະດຽວກັນປະກອບດ້ວຍລູກຂອງການວິເຄາະຜົນປະໂຫຍດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງວິທີການຈັດຊື້ທາງເລືອກ, ຕົວຢ່າງ: R&D ພາຍໃນເຮືອນ, ເມື່ອທຽບກັບ PPP ທີ່ສະເໜີ.

ໃນກໍລະນີທີ່ PPP ຖືກພົບເຫັນວ່າເປັນທາງເລືອກທີ່ມັກ, ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປແມ່ນການຕັດສິນໃຈ ກ່ຽວກັບ ຮູບແບບການປະຕິບັດ ແລະ ຂັ້ນຕອນສໍາລັບ PPP. ໃນ PPP ທໍາມະດາສໍາລັບໂຄງສ້າງພື້ນຖານ, ຮູບແບບປະກອບມີ: ກໍ່ສ້າງ - ດໍາເນີນການ - ການໂອນ; ກໍ່ສ້າງ-ໂອນຖ່າຍ; Build-Own- ປະຕິບັດການ- ການຍົກຍ້າຍ; Build-Own-Operate; ແລະ ອື່ນໆ.

ສໍາລັບການຮ່ວມມືດ້ານຊັບພະຍາກອນ, ການປະຕິບັດແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ NARS.

ກິດຈະກຳ R&D ແລະ/ຫຼື ການຄ້າຈະຖືກກຳນົດ ແລະ ໂຄງສ້າງໂດຍ NARS.

ຄູ່ຮ່ວມງານຈະລະບຸພັນທະຂອງຄູ່ຮ່ວມງານເອກະຊົນ ແລະ ໄລຍະເວລາຂອງການສະໜັບສະໜູນ.

ຖ້າການສະໜອງທຶນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໂຄງຮ່າງຈະກຳນົດຈຸດສໍາຄັນຂອງໂຄງການ ແລະ

ໂຄງການການປ່ອຍກອງທຶນ; ຖ້າມີຄວາມຊໍານານ, ໂຄງຮ່າງຈະກຳນົດການຈັດການໂຮດໂດຍ NARS ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດວ່າຈະເປັນເຈົ້າພາບຂອງຊ່ຽວຊານພາກເອກະຊົນ.

ສໍາລັບສັນຍາຄູ່ຮ່ວມການຄ້າ ແລະ ດ່ານໜ້າ, ກິດຈະກຳ ແລະ

ຈຸດສໍາຄັນຈະຕ້ອງໄດ້ວາງແຜນຮ່ວມກັນໂດຍຄູ່ຮ່ວມງານຂອງ NARS/ກະຊວງ ແລະ

ຄູ່ຮ່ວມງານເອກະຊົນ. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະຄົນ ກ່ຽວກັບ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ,

ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ພາລະບົດບາດກິດຈະກຳ, ຈະຕ້ອງຖືກກຳນົດໄວ້ກ່ອນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ,

ແຜນການດັ່ງກ່າວຈະຖືກລວມເຂົ້າໃນສັນຍາສັນຍາ.

ສໍາລັບການຮ່ວມມືທາງດ້ານການຄ້າ, ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ຄາດວ່າຈະສໍາເລັດ ແລະ ເປັນເຈົ້າຂອງໂດຍ NARS/ກະຊວງ, ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສິດທິບັດຢ່າງເປັນທາງການ.

ສິ່ງທີ່ຍັງເຫຼືອແມ່ນການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີທີ່ນໍາໄປສູ່ການຄ້າ. ສິ່ງນີ້ປະ ກອບມີຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປນີ້:

- ຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມກັນ ກ່ຽວກັບ ການກຳນົດສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄູ່ຮ່ວມງານເອກະຊົນ (ເຊັ່ນ: ໃບອະນຸຍາດເຕັກໂນໂລຊີ; ໄລຍະເວລາໃບອະນຸຍາດ; ການເຂົ້າເຖິງຂອງຜູ້ຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍເພື່ອເຕັກໂນໂລຊີ; ແລະ ອື່ນໆ).
- ແຜນງານຂອງກິດຈະກຳ ແລະ ຈຸດສໍາຄັນສໍາລັບການຄ້າ.
- ການຈັດສັນໃຫ້ CSOs ແລະ FOs ມີສ່ວນຮ່ວມ.
- ການເຊັນສັນຍາຢ່າງເປັນທາງການລະຫວ່າງຄູ່ຮ່ວມງານ (ລວມທັງ CSO/FOs, ຕາມທີ່ນໍາໃຊ້); ການປະຕິບັດ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາ.

ສຸດທ້າຍ, ສໍາລັບຄູ່ຮ່ວມງານການພັດທະນາລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ, ເຕັກໂນໂລຊີມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ

ຖືກຖືໂດຍຄູ່ຮ່ວມງານເອກະຊົນ (ຫຼື ຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຮ່ວມກັນ) ແລະ

ເປັນການຄ້າໃນຂອບເຂດຈໍານວນໜຶ່ງ. ສິ່ງທີ່ຍັງຄົງຄ້າງແມ່ນການຍົກລະດັບເຕັກໂນໂລຊີເພື່ອແກ້ໄຂ

ຂໍ້ຈຳກັດໃນການພັດທະນາລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ. ນີ້ປະກອບມີຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປນີ້,

ຊຶ່ງຂະໜານຢ່າງໃກ້ຊິດກັບຄູ່ຮ່ວມມືການຄ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ກວ້າງກວ່າ:

- ການວິເຄາະສະຖານະການລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ການປະເມີນທ່າແຮງຂອງເຕັກໂນໂລຊີສະເພາະ (ຫຼື ລຸດເທັກໂນໂລຊີ) ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຈຳກັດຂອງຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ;
- ການວາງແຜນກິດຈະກຳ ແລະ ຈຸດສໍາຄັນສໍາລັບການຍົກລະດັບ;

- ການຈັດສັນໃຫ້ CSOs ແລະ FOs ມີສ່ວນຮ່ວມ;
- ການເຊັນສັນຍາຢ່າງເປັນທາງການລະຫວ່າງຄູ່ຮ່ວມງານ (ລວມທັງ CSO/FOs, ຕາມທີ່ນຳໃຊ້); ການປະຕິບັດ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາ.

5. ຕົວຂັບເຄື່ອນ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມຂອງ PPP

5.1. ໄລຍະເວລາຂອງ R&D ແລະ ການຄ້າຕາມລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ

ໂຄງການບົກກະຕິສຳລັບການສະໜອງຂອງດີ ຫຼື ການບໍລິການ, ເຊັ່ນ: ແນວເພັດໃໝ່, ການທົດສອບ ຫ້ອງທົດລອງ ແລະ ອື່ນໆ, ໂດຍບົກກະຕິສາມາດແບ່ງອອກເປັນສີ່ໄລຍະ. ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ: ການອອກແບບ; ການລະດົມຊັບພະຍາກອນ; ການລົງທຶນ; ແລະ ການດຳເນີນການ, ຕົວຢ່າງ: ການສ້າງກະແສຜົນປະໂຫຍດ ຫຼື ການບໍລິການ. ໃນສະພາບການຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ, ການລົງທຶນແມ່ນ ໄລຍະຄົ້ນຄວ້າ, ໃນຂະນະທີ່ດຳເນີນງານແມ່ນໄລຍະພັດທະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່.

ພາລະບົດບາດສຳລັບພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນສາມາດຖືກມອບໝາຍໃນຫຼາຍດ້ານ. ການຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳແບບດັ້ງເດີມແມ່ນພາກລັດຢ່າງແທ້ຈິງ: ຕົວຢ່າງ, ອົງການ (ເວົ້າວ່າກະຊວງກະສິກຳ) ຄະນະກຳມະການຄົ້ນຄວ້າໄປຫາມະຫາວິທະຍາໄລຂອງລັດ; ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ອາດຈະຖືກນຳໄປສູ່ລະບົບການຂະຫຍາຍຂອງລັດ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ໃຫ້ຊາວກະສິກອນ. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມແມ່ນການສະໜອງເອກະຊົນຢ່າງດຽວ, ຍ້ອນວ່າພະແນກ R & D ຂອງບໍລິສັດພັດທະນາຄຳຮ້ອງສະໝັກເຕັກໂນໂລຊີວະພາບໃໝ່.

ການຮ່ວມມືພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນມີການຈັດການລະຫວ່າງສອງຈຸດທີ່ສຸດນີ້. ການຮ່ວມມືດ້ານຊັບພະຍາກອນ, ດັ່ງທີ່ບ້າຍກຳກັບໝາຍເຖິງ, ມີການປະກອບສ່ວນດ້ານການເງິນ ແລະ ການປະກອບສ່ວນອື່ນໆຈາກໜ່ວຍງານເອກະຊົນ, ໂດຍບົກກະຕິແລ້ວແມ່ນມູນນິທິການກຸສົນ ແລະ ການສ້າງສາການຄ້າ ແລະ ການຮ່ວມມືໃນລະບົບຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ລວມມີການພັດທະນາ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ມອບໃຫ້ບັນດາຫົວໜ່ວຍເອກະຊົນ, ເຊັ່ນ: ບໍລິສັດທຸລະກິດກະສິກຳ ແລະ/ຫຼື ສະຫະກອນຊາວກະສິກອນ.

5.2. ຕົວຂັບເຄື່ອນການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານກັບພາກເອກະຊົນ

ສຳລັບການສະໜອງຂອງພາກລັດຢ່າງດຽວ ແມ່ນມີປະໂຫຍດຫຼາຍເມື່ອຜົນປະໂຫຍດຈາກການຄົ້ນຄວ້າມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຫຼື ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເຮັດການຄ້າ, ເຊັ່ນ: ການບັບປຸງພັນຜູດ, ບໍລິສັດເອກະຊົນອາດຈະບໍ່ມີກຳໄລຈາກເຕັກໂນໂລຊີ; ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຈະພັດທະນາແນວພັນທັງໝົດ, ການຄົ້ນຄວ້າອາດຈະດຳເນີນການໂດຍສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າຂອງລັດຖະບານ ທີ່ໄດ້ຮັບທຶນຈາກຜູ້ເສຍພາສີ ແລະ ຈັດຕັ້ງເພື່ອຜະລິດສິນຄ້າສາທາລະນະ.

ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ດ້ວຍສະຖານະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ມູນຄ່າຂອງເງິນທີ່ສູງກວ່າອາດຈະຖືກຮັບຮູ້ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນ. ບັນດາຕົວຂັບເຄື່ອນມູນຄ່າສຳລັບເງິນເຫຼົ່ານີ້ໝາຍເຖິງປະໂຫຍດຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງໄລຍະຕ່າງໆຂອງການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີພາຍໃຕ້ພາກເອກະຊົນ. ໄດເວີເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ນຳສະເໜີພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ພາກເອກະຊົນມີຄວາມສາມາດໃນການຮັບຮູ້ຜົນກຳໄລຈາກຜະລິດຕະພັນເຕັກໂນໂລຊີ.
2. ພາກເອກະຊົນມີຄວາມສາມາດໃນການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີທີ່ມີທ່າແຮງຕະຫຼາດທີ່ເຂັ້ມແຂງ.
3. ພາກເອກະຊົນ ແລະ ພາກລັດ ມີຄວາມສາມາດພິເສດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການລົງທຶນທີ່ຜ່ານມາ.
4. ພາກເອກະຊົນອາດຈະສາມາດເລັ່ງການຜັນຂະຫຍາຍເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່.
5. ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນອາດຈະນຳໄປສູ່ການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການແກ້ໄຂເຕັກໂນໂລຊີທີ່ສະໜອງໃຫ້.
6. ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນອະນຸຍາດໃຫ້ແບ່ງປັນຄວາມສ່ຽງ, ການຈັດລຽງສິ່ງຈູງໃຈ ແລະ ການເສີມສ້າງລະຫວ່າງໄລຍະ.
7. ການຮ່ວມມືແມ່ນເຮັດໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ເມື່ອຜົນຜະລິດສາມາດວັດແທກໄດ້ ໂດຍອີງໃສ່ຕົວຊີ້ວັດການປະຕິບັດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ລ່ວງໜ້າ.
8. ການກຸສົນເອກະຊົນ ແລະ ທຸລະກິດລວມສາມາດລະດົມແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນເພີ່ມເຕີມສຳລັບ TDFAF ແມ່ນມີຢູ່ໃນພາກລັດຢ່າງດຽວ.

ການຄົ້ນຄວ້າບາງປະເພດອາດຈະຖືກຈັດຂຶ້ນຢ່າງໄດ້ປຽບທີ່ສຸດເປັນສ່ວນຕົວ. ຕົວຢ່າງ, ສົມມຸດວ່າຜະລິດຕະພັນການຄົ້ນຄວ້າສາ ມາດໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ແລະ ການຜະລິດຈຳກັດພຽງແຕ່ຜູ້ຖືສິດທິບັດ, ຕົວຢ່າງ: ການພັດທະນາແນວພັນປະສົມໃໝ່, ທີ່ມີລັກສະນະທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ (ຕົວຂັບເຄື່ອນ 1 ແລະ 2). ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງການປຸກເມັດສາມາດຖືກບໍລິສັດເມັດພັນທີ່ເໝາະສົມ. ແຮງກະຕຸ້ນທາງການຄ້າອາດຈະພຽງພໍສຳລັບການກະຕຸ້ນການອອກແບບ, ການເງິນ, ກິດຈະກຳການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ບໍລິສັດເມັດພັນອາດຈະມີປະຫວັດສາດທີ່ຜ່ານມາຂອງການລົງທຶນໃນອຸປະກອນ, ຫ້ອງທົດລອງ ແລະ ນັກວິທະຍາສາດ, ຮັບຮູ້ເສດຖະກິດຂະໜາດ ແລະ ຄວາມສາມາດພິເສດ (ຕົວຂັບເຄື່ອນ 3). ພາກລັດອາດຈະຍັງຄົງຍິນຍອມໃຫ້ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າດ້ວຍຕົນເອງ, ແຕ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຼາຍ ແລະ ບາງທີການຄົ້ນຄວ້າຂອງພາກເອກະຊົນທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ.

ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນ ກໍອາດຈະເຮັດໃຫ້ແຮງຈູງໃຈທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດເຈນໃນການຄົ້ນຄວ້າພາກລັດ. ອັນສຸດທ້າຍອາດຈະຖືກສະແດງໂດຍຄວາມຊັກຊ້າຂອງການຄົ້ນຄວ້າທີ່ຍາວນານ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເກີນ. ຜະລິດຕະພັນເຕັກໂນໂລຊີອາດຈະບໍ່ມີປະສິດຕິຜົນ ຫຼື ບໍ່ເປັນມິດກັບຜູ້ໃຊ້. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ພາກເອກະຊົນອອກຫາຄວາມຊັກຊ້າຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ທີ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ສູນທິສູດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຄຸນນະພາບທີ່ດຶງດູດຜູ້ຮັບຮອງເອົາທີ່ມີທ່າແຮງ (ຕົວຂັບເຄື່ອນ 4 ແລະ 5).

ສຳລັບການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່, ຄວາມສ່ຽງປະກອບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງ, ໃນທຸກໄລຍະຂອງໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ. ຄວາມສ່ຽງອາດຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບການອອກແບບທີ່ຜິດພາດ, ການຂາດຈຸດປະສົງການລົງທຶນ, ຄວາມລົ້ມເຫຼວທີ່ຈະບັນລຸຈຸດປະສົງການຄົ້ນຄວ້າ (ຫຼື ຄວາມຊັກຊ້າຍາວໃນການບັນລຸຜົນສຳເລັດການຄົ້ນຄວ້າ) ແລະ ການບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງການຄົ້ນຄວ້າ. ໂດຍການສ້າງໂຄງສ້າງເຕັກໂນໂລຊີຂອງ PPP, ຄວາມສ່ຽງສາມາດແບ່ງປັນໄດ້, ໃນລັກສະນະການຈັດສັນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ຄູ່ຮ່ວມງານສາມາດຈັດການໄດ້ດີກວ່າ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການຮັບຮູ້ຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງໄລຍະ (ຕົວຂັບເຄື່ອນ 6). ການຈັດສັນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ລາງວັນສາມາດຈັດວາງໂຄງສ້າງໄດ້ດີກວ່າຖ້າການປະຕິບັດ ແລະ ການຈັດສົ່ງແມ່ນສາມາດວັດແທກໄດ້ງ່າຍ (ຕົວຂັບເຄື່ອນ 7).

ໃນບັນດາປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ, ບ່ອນທີ່ພາກເອກະຊົນຍັງຢູ່ໄກຈາກໄລຍະການພັດທະນາທີ່ໃຫຍ່ຫຼວງ, ພາກລັດອາດຈະເປັນຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ມີການລົງທຶນ ທາງດ້ານປະຫວັດສາດທາງດ້ານການປະດິດສ້າງທາງດ້ານກະສິກຳຫຼາຍກວ່າເກົ່າ. ຈາກນັ້ນ, ສັນຍາຄູ່ຮ່ວມອາດຈະມອບໃຫ້ພາກລັດເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄົ້ນຄວ້າ, ໃນຂະນະທີ່ການອອກແບບ, ການເງິນ ແລະ ການຄ້າອາດຈະດຳເນີນການໂດຍບໍລິສັດເອກະຊົນ.

ສຸດທ້າຍ, ການລົງທຶນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສາທາລະນະ, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເປັນການຜູກຂາດຂອງລັດຖະບານ. ການກຸສົນສ່ວນຕົວອາດຈະຖືກຈັດຕັ້ງ ແລະ ມອບໃຫ້ຢ່າງແນ່ນອນເພື່ອສະໜອງສິນຄ້າສາທາລະນະ (ຕົວຂັບເຄື່ອນ 8). ນັກລົງທຶນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສັງຄົມອາດຈະ, ພາຍໃຕ້ຮູບແບບທຸລະກິດລວມ, ຕ້ອງການການຄຸ້ມຄອງເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເພີ່ມຂະໜາດ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ຊາວກະສິກອນ ແລະ MSMEs ຊັບພະຍາກອນທີ່ທຸກຍາກ. FOs ອາດຈະສ້າງຄວາມສະດວກໃນການເຊື່ອມໂຍງຜູ້ບຸກສ່ວນບຸກຄົນຂະໜາດນ້ອຍກັບນັກລົງທຶນ,

ໃນຂະນະທີ່ CSOs ອາດຈະສະໜັບສະໜູນການສ້າງຕັ້ງ FOs ເຫຼົ່ານີ້ ຫຼື ຊ່ວຍໃນການເຊື່ອມສານ FOs ກັບນັກລົງທຶນ.

6. ແຜນດຳເນີນງານເພື່ອສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອບ PPP

6.1. ການມຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບ PPP ແລະ ການລະບຸໂອກາດ

ເນື່ອງຈາກ PPPs ໃນສະພາບການຂອງອາຊຽນໃນບັດຈຸບັນສຸມໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການສ້າງຈິດສຳນຶກເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງ PPPs ສຳລັບການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ (ຊຶ່ງອາດຈະປະກອບມີໂຄງສ້າງພື້ນຖານ), ການຮັບຮອງເອົາ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ໂດຍສະເພາະໃນຂະແໜງ FAF ແມ່ນຈຳເປັນ. ຍົກສູງຄວາມສາມາດບົ່ມຊ້ອນຂອງ PPP, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ບັນດາຜູ້ມີຄວາມສົນໃຈແມ່ນສຳຄັນ. ສິ່ງມີໝາຍເຖິງການເບິ່ງບັນດາໂຄງການທີ່ມີຢູ່ແລ້ວໃນພາກພື້ນ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງ PPPs ຈາກພາກພື້ນອື່ນໆ, ເຊິ່ງດຽວກັນກັບການກຳນົດໂອກາດ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ມີຄວາມສົນໃຈໃນການພັດທະນາ ມາຫຼັກຊັບ PPP ສຳລັບການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີໃນພາກພື້ນ ແລະ ໃນ AMS.

ການສົ່ງເສີມ PPPs ໃນລະດັບພາກພື້ນ, ຂ້າມຊາດ ຫຼື AMS ໃນຂະແໜງ FAF, ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ AMS ດຳເນີນຂະບວນການຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການສົນທະນາ PPP ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເພື່ອກຳນົດກາລະໂອກາດ PPP ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ກວດກາຄືນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. AMS ຕ້ອງຮູ້ເຖິງການປະກອບສ່ວນຂອງການປະຕິຮູບຂະແໜງການ FAF ແລະ ບົດບາດຂອງພວກເຂົາໃນການພັດທະນາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໂຄງການ PPP. ນອກຈາກນັ້ນ, AMS ວນຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງຄຳໝັ້ນສັນຍາທາງດ້ານການເມືອງຕໍ່ການສົ່ງເສີມໂຄງການ PPP ໃນຂະແໜງ FAF ໄປສູ່ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ.

ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບໃນຂ້າງເທິງນີ້ຈະໄດ້ຮັບການເຜີຍແຜ່ໃນຂະບວນການຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສຶກສາ. ຂະບວນການດັ່ງກ່າວຈະຖືກຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນທັງສອງຂໍ້ລິເລີ່ມ PPP ໂດຍທົ່ວໄປພາຍໃນ AMS, ເພື່ອສ້າງຈິດສຳນຶກຂອງຊຸດຄຸ້ມຄອງສະເພາະຂອງ PPP ສຳລັບເຕັກໂນໂລຊີກະສິກຳ (ແລະ ບໍ່ພຽງແຕ່ ກ່ຽວກັບ ໂຄງສ້າງພື້ນຖານ). ຂະບວນການດັ່ງກ່າວຍັງຈະໄດ້ຮັບການຍຶດໝັ້ນໃນຂໍ້ລິເລີ່ມ S&T ກະສິກຳ

ໂດຍທົ່ວໄປພາຍໃນ ແລະ ລະຫວ່າງ AMS, ເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງຄູ່ຮ່ວມມື ແລະ ການຮ່ວມມື. ສຳລັບໄລຍະສຸດທ້າຍ, ຂະບວນການດັ່ງກ່າວຄວນໝູນໃຊ້ເຄືອຂ່າຍ S&T ກະສິກຳລະດັບຊາດ ແລະ ສາກົນ.

FAF-ທີກ່ຽວຂ້ອງກັບເຄືອຂ່າຍ S&T ໃນອາຊຽນ

ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳອາຊີ-ປາຊີຟິກ (APAARI)
ແລກປ່ຽນໂດຍການສົ່ງເສີມການສຶກສາ, ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມທີ່ມີຄຸນນະພາບຢູ່ອາຊີໃຕ້ ແລະ ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ (EXPERTS)
ອາຊີ: ວິທະຍາສາດຊີວິດ, ອາຫານ, ກະເສດ, ຊີວະສາດ, ເສດຖະກິດ, ເຕັກໂນໂລຊີ (ALFABET)
ເຄືອຂ່າຍວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີອາຊຽນ (ASTNET)
ການຮ່ວມມືດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ ອາຊຽນ - ສະຫະພາບເອີລົບ (ອາຊຽນ - EU-NET)
ເຄືອຂ່າຍການຄົ້ນຄວ້າອະນຸພາກພື້ນແມ່ນ້ຳຂອງ (GMSARN)
ເຄືອຂ່າຍກະສິກຳອະນຸລັກໃນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ (CANSEA)
ເຄືອຂ່າຍປ່າໄມ້ສັງຄົມອາຊຽນ (ASFN)
ເຄືອຂ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆຄື: ສະມາຄົມມະຫາວິທະຍາໄລອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ສຳລັບການສຶກສາຈົບຊັ້ນສູງດ້ານກະສິກຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ (University Consortium); ແລະ ກຸ່ມການຄົ້ນຄວ້າທີ່ຈັດໂດຍລະບົບ CGIAR.

6.2. ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມພ້ອມຂອງເຄື່ອງມື PPP

ການເຊື່ອມໂຍງກັບຂ້າງເທິງແມ່ນເຄື່ອງມືການກຽມພ້ອມໃນການປະເມີນຕົນເອງເພື່ອກຳນົດຊ່ອງຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງກະຊວງກະສິກຳປ່າໄມ້, NARS ແລະ ສະຖາບັນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ເຄື່ອງມືການປະເມີນຄວາມພ້ອມຂອງ PPP ຈຳນວນໜຶ່ງກຳລັງນຳໃຊ້ ຫຼື ສະເໜີ, ເຊັ່ນ:

- Infrascopes ຈາກ Economist Intelligence Unit (EIU);
- ເຄື່ອງມືປະເມີນຄວາມຕ້ອງການດ່ວນຂອງທີ່ປຶກສາດ້ານໂຄງສ້າງພື້ນຖານພາກລັດ-ເອກະຊົນ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ;
- ເຄື່ອງມືການປະເມີນທີ່ພັດທະນາໂດຍຄະນະກຳມາທິການເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຂອງສະຫະປະຊາຊາດ ອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ (ESCAP);
- ລຸດເຄື່ອງມືຈາກທະນາຄານໂລກ, ຄື: ເຄື່ອງມືສະຖານະການກະກຽມໂຄງການ PPP; ຮູບແບບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນ PPP; ແລະ ເຄື່ອງມື PPP Benchmarking.

ອົງປະກອບທົ່ວໄປໃນເຄື່ອງມືການປະເມີນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນ:

- ໂຄງຮ່າງກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ – ຄວາມຊັດເຈນ, ການສະໜັບສະໜູນ, ການທຳງານ;
- ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ – ຄຸນນະພາບຂອງອົງການ/ຫົວໜ່ວຍ PPP;
- ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ – ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳໃນໂຄງການມອບລາງວັນ, ກຳນົດ ແລະ ເຈລະຈາສັນຍາຄືນໃໝ່.

EIU ແລະ ທະນາຄານໂລກປະເມີນສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການເງິນ - ນັ້ນແມ່ນ, ການສະໜັບສະໜູນດ້ານງົບປະ ມານເພື່ອການພັດທະນາ PPPs, ຂອບສຳລັບການເງິນຂອງລັດຖະບານ, ຄວາມລຶກຂອງຕະຫຼາດການເງິນເອກະຊົນ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ESCAP ແລະ EIU ລວມມີສະພາບການເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ບັນຍາກາດການລົງທຶນໃນເຄື່ອງມືການປະເມີນຂອງພວກເຂົາ.

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວເຖິງແມ່ນວ່າເຄື່ອງມືການປະເມີນຄວາມພ້ອມ ທີ່ມີຢູ່ແມ່ນອ່າງໄປທາງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງ PPPs.

ມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະພັດທະນາເຄື່ອງມືກຽມພ້ອມ PPP

ໂດຍສະເພາະສຳລັບການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີໃນ FAF.

ເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວຈະເປັນສະບັບດັດແກ້ຂອງເຄື່ອງມືທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີໃນ FAF. ເຄື່ອງ ມືອາດຈະກວມເອົາ:

- ບັນຍາກາດການລົງທຶນຂອງ R&D – ການໃຊ້ຈ່າຍທາງດ້ານກະເສດຂອງລັດຖະບານໃນ R&D ກະສິກຳ; ການລົງທຶນ R&D ຂອງພາກທຸລະກິດກະເສດເອກະຊົນ; ການມີສະນຸກເກີຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງຄວາມຮູ້ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງ FAF ແລະ ອຸດສາຫະກຳກະສິກຳ; ອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງການສົ່ງອອກກະສິກຳ.
- ບັນຍາກາດການລົງທຶນເພື່ອການຄ້າ – ຂອບເຂດການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນທາງການຂອງຊາວກະສິກອນ; ທິດທາງການຄ້າຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຊາວກະສິກອນ; ຄວາມເຕັມໃຈຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດກະສິກຳເພື່ອແຫຼ່ງວັດຖຸດິບຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບບັນດາອົງການຊາວກະສິກອນ.

- ຂອບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ – ກົດລະບຽບທີ່ໂປ່ງໃສ ກ່ຽວກັບ ຊັບສິນທາງບັນຍາ, ການອອກໃບອະນຸຍາດຂອງເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ; ແລະ ລະບຽບການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສຸຂະພາບສຳລັບເຕັກໂນໂລຊີກະສິກຳ; ມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ມີໜ້າທີ່ທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງສັນຍາກະສິກຳ ແລະ ການຈັດການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ເຊັ່ນ: ການຮ່ວມທຸລະກິດກະເສດ).
- ຂອບຂອງສະຖາບັນ - ການປຸກຈິດສຳນຶກຂອງ NARS, ທຸລະກິດກະສິກຳ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຊາວກະສິກອນ ກ່ຽວກັບ ການຈັດການ PPP ແລະ ທ່າແຮງ; ຄວາມສາມາດຂອງ NARS ໃນໂຄງສ້າງສັນຍາ PPP, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຕົວຊີ້ວັດການປະຕິບັດ PPP.

6.3. ການສົນທະນາຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ແລະ ເວທີສຳລັບ PPP

ເພື່ອຊຸກຍູ້ PPPs ໃນການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ, ການຮັບຮອງເອົາ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ໃນຂະແໜງ FAF, ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍການສົນທະນາລະຫວ່າງພາກລັດ - ເອກະຊົນ.

ຍຸດທະສາດການສື່ສານສຳລັບການປຶກສາຫາລືລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນເພື່ອສົ່ງເສີມ PPPs ສາມາດຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນທັງສອງພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບ AMS.

ນິສາມາດປະກອບມີເວທີປຶກສາຫາລືເພື່ອສະໜອງ 'ພື້ນທີ່'

ສຳລັບໂອກາດເຄືອຂ່າຍສຳລັບຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ແຕກແຍກທີ່ມີຊັບສິນ, ຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ຈະນຳມາຮ່ວມກັນໃນການກຳນົດໂອກາດຂອງ PPP.

ເວທີດັ່ງກ່າວບໍ່ພຽງແຕ່ປະກອບມີພາກລັດ (ສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການພັດທະນາ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການທົບທວນຄືນ) ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານເອກະຊົນ (ການຄົ້ນຄວ້າ,

ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຜູ້ຈັດຈຳໜ່າຍ), ແຕ່ CSOs (ການລະດົມຊຸມຊົນ), ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຊຸມຊົນວິທະຍາສາດ (ການຄົ້ນຄວ້າ) ແລະ ການພັດທະນາ. ຄູ່ຮ່ວມງານ (ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການອຳນວຍຄວາມສະດວກຂອງຂະບວນການ).

ດັ່ງນັ້ນການສື່ສານຄວນຈະເປັນເປົ້າໝາຍຂອງບັນດາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສຳຄັນເຫຼົ່ານີ້.

ເວທີດັ່ງກ່າວຍັງສາມາດຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ກົນໄກແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ກວດກາ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ PPP.

ເອກະສານບົດແນະນຳໂດຍ ERIA ແນະນຳການສ້າງຕັ້ງເວທີຂອງ PPP ເພື່ອສ້າງບົດແນະນຳຂອງ PPP ທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ສາມາດເຮັດວຽກໄດ້ ແລະ ສະໜັບສະໜູນເອກະສານດ້ານວິຊາການ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການເຜີຍແຜ່ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈເທົ່າທຽມກັນໃນທົ່ວ AMS.

ເວທີປາໄສທີ່ສະເໜີມາຍັງຈະສະໜັບສະໜູນການປ້ອນຂໍ້ມູນ ແລະ

ຄຳຄິດເຫັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວ ຂ້ອງ; ການສື່ສານແນວຄວາມຄິດ ແລະ

ວິທີການປະຕິບັດຂອງ PPPs; ໃຫ້ການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ ແລະ ການແລກປ່ຽນປະສົບການ.

ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ສະເໜີດັ່ງກ່າວ, ຂອບເຂດນີ້ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ກອງປະຊຸມເວທີປຶກສາຫາລືອາຊຽນ ກ່ຽວກັບ TDFAF (ໃນຕໍ່ໜ້າ). ເວທີປາໄສເຂົ້າຮ່ວມ NARS (ລວມທັງການສົ່ງເສີມກະສິກຳຂອງລັດຖະບານ), ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງທຸລະກິດກະສິກຳ, CSOs, FOs ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ.

ການວິເຄາະຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຈະຕ້ອງດຳເນີນການ

ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຜູ້ຊົມເປົ້າໝາຍຖືກເຊີນໄປຫາເວທີ.

ເວທີປາໄສ TDFAF ທີ່ໄດ້ສະເໜີຈະເປັນບ່ອນຈັດຕັ້ງການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຜີຍແຜ່, ການປະຕິບັດຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການລາຍງານ/ຕິດຕາມກວດກາ PPPs ສຳລັບ

TDFAF ໃນອາຊຽນ. ການປະຊຸມເວທີປາໄສສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍອົງການ FAF ຂອງອາຊຽນໄດ້ມອບ ໝາຍໃຫ້ TDFAF, ຄື ATWGARD, ASWGC, ASWGL ແລະ ASWGFi ແລະ ASOF. ບັນຫາ PPP ໃນວາລະຂອງເວທີປາໄສອາດຈະກວມເອົາ: ການບູກຈິດສຳນຶກ; ການສ້າງປະຫວັດຂອງປະເທດໂດຍການກຽມພ້ອມ PPP; ແລກປ່ຽນປະສົບການ ແລະ ບົດຮຽນ; ແລະ ການກຳນົດໂອກາດ ແລະ ອື່ນໆ. ນອກຈາກເອກະສານກອງປະຊຸມປົກກະຕິ, ເວທີຈະຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເວັບໄຊ ແລະ ບັນຊີສື່ມວນຊົນສັງຄົມສຳລັບການສື່ສານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ການສົ່ງເສີມ ແລະ ການຕິດຕາມ PPPs. ການແຕ້ມແຜນຍຸດທະສາດໃນປະຈຸບັນຂອງການປະຕິບັດ - ຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ (2015-2020), ເວັບໄຊທ໌ອາດຈະ, ເຊັ່ນດຽວກັນ, ເປັນ e-portal ສຳລັບເຕັກໂນໂລຊີທີ່ມີທ່າແຮງການຄ້າສູງເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ນັກວິທິນທີ່ມີທ່າແຮງ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານອົງການຈັດຕັ້ງຊາວກະສິກອນ. ສຳລັບການສະໜອງທຶນ, ອົງການ FAF ອາຊຽນອາດຈະຮ້ອງຂໍຊັບພະຍາກອນຈາກ AMS, GrowAsia, ສູນການສຶກສາຈົບການສຶກສາ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ (SEARCA), ຄູ່ເຈລະຈາ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

7. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ

ທີ່ອາຊຽນ, ATWGARD, ASWGC, ASWGL ແລະ ASWGFi ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ASOF ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆຂອງອາຊຽນພາຍໃຕ້ຂະແໜງ FAF ແມ່ນຮັບຜິດຊອບໃນການພັດທະນາ ແລະ ການປະຕິບັດຂອບຮ່ວມກັນກັບອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຂັ້ນສູນກາງ, ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜ້າທີ່ອາວຸໂສຂອງ. ກະຊວງກະສິກຳປ່າໄມ້ ອາຊຽນ (SOM-AMAF). AMS ຈະຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຂັ້ນຕອນການອະນຸມັດ, ອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ PPP, ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ຂອບວຽກງານລະດັບຊາດ ແລະ ພາກພື້ນ.

ຄ້າຍຄືກັນກັບຫຼັກການອາຊຽນສຳລັບຂອບ PPP, ຂອບ PPP ສຳລັບ TDFAF ຖືກສ້າງເປັນຄູ່ມືສຳລັບ AMS, ສະເໜີຄຳແນະນຳທີ່ບໍ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ແຕ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການເສີມສ້າງຂອບ PPP ສຳລັບ TDFAF ພາຍໃນແຕ່ລະ AMS. ເວທີປາໄສ TDFAF ທີ່ໄດ້ສະເໜີຈະເປັນບ່ອນຈັດຕັ້ງການເຜີຍແຜ່, ການປະຕິບັດຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ ແລະ ການລາຍງານ/ຕິດຕາມກວດກາກ່ຽວກັບ PPPs ສຳລັບ TDFAF ໃນອາຊຽນ. ດັ່ງນັ້ນ, ເວທີປາໄສຈະບໍ່ຊຳລ້ອນເຄືອຂ່າຍ S&T ກະສິກຳທີ່ມີຢູ່ໃນອາຊຽນ, ລວມທັງເຄືອຂ່າຍກັບສະຖາບັນວິຊາການ. ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນເຄືອຂ່າຍເຫຼົ່ານີ້ອາດຈະຖືກເຊື່ອເຊີນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນເວທີສົນທະນາ.

ATWGARD ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກບັນດາອົງການ FAF ຂອງອາຊຽນ, ຈະສ້າງ ແຜນການສົນທະນາ PPP ໄລຍະ 2018 – 2025, ໃນນັ້ນເວທີປາໄສຈະແມ່ນກົດຈະກຳຫຼັກ. ແຜນການ ສົນທະນາ PPP ຈະອະທິບາຍຈຸດປະສົງ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງການສົນທະນາ PPP ສຳລັບ TDFAF; ສະເໜີໂຄງການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ວາລະກອງປະຊຸມ; ແລະ ກຳນົດແຫຼ່ງສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນທີ່ເປັນໄປໄດ້.

